

RP 56/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av mervärdesskattelagen och lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar i mervärdesskattelagen samt i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.

I mervärdesskatte- och accislagstiftningen föreslås de ändringar i bestämmelserna om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som föranleds av Europeiska unionens direktiv om beskattningsplats för tjänster. Från början av år 2015 ska radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som företag som är etablerade inom gemenskapen säljer till konsumenterna som är etablerade inom gemenskapen inte längre beskattas i säljarens utan i stället i köparens etableringsstat.

Samtidigt införs en ny särskild ordning för deklaration och betalning av skatt på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som levereras av säljare som är etablerade inom gemenskapen. Den nuvarande särskilda ordningen för elektroniska tjänster som levereras av säljare som är etablerade utanför gemenskapen utsträcks till att omfatta radio- och televisionssändningar samt teletjänster.

Till mervärdesskattelagen föreslås dessutom vissa tekniska ändringar.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	4
1 INLEDNING	4
2 NULÄGE OCH BEDÖMNING AV DET	4
2.1 Europeiska unionens lagstiftning före beskattningsplatsdirektivet.....	4
2.1.1 Beskattningsplatsbestämmelserna om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljs till konsumenter	4
2.1.2 Särskild ordning för elektroniska tjänster	6
2.2 Nationell lagstiftning.....	6
2.2.1 Bestämmelser om försäljningslandet för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljs till konsumenter	6
2.2.2 Särskild ordning för elektroniska tjänster	7
2.2.3 Lag om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	7
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
3.1 Allmänt	8
3.2 Bestämmelser om beskattningsplats för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster	9
Direktivet	9
Mervärdesskattelagen	9
3.3 Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.....	10
Direktivet	10
Förordningen om administrativt samarbete	12
Mervärdesskattelagen	12
3.4 Bestämmelser som gäller landskapet Åland.....	14
3.5 Genomförandeförordningar och -anvisningar gällande mervärdesskattedirektivet.....	14
3.6 Andra ändringar i mervärdesskattelagen	15
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	15
4.1 Ekonomiska konsekvenser	15
4.2 Administrativa konsekvenser	16
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	16
DETALJMOTIVERING	17
1 LAGFÖRSLAG.....	17
1.1 Mervärdesskattelagen	17
12 a kap. Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster	22
II AVDELNINGEN	29
13 kap. Periodisering.....	29
1.2 Lag om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996).....	29
2 IKRAFTTRÄDANDE.....	33
LAGFÖRSLAG.....	34
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen.....	34
2. Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	44

BILAGA.....	47
PARALLELTEXTER.....	47
1. Lag om ändring av mervärdesskattelagen.....	47
2. Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.....	71

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Europeiska unionens råd antog den 12 februari 2008 ett direktiv och en förordning om beskattningsplats för tjänster, dvs. rådets direktiv 2008/8/EG om ändring av direktiv 2006/112/EG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster (nedan *beskattningsplatsdirektivet*) samt rådets förordning (EG) nr 143/2008 om ändring av förordning (EG) nr 1798/2003 i fråga om införande av arrangemang för administrativt samarbete och informationsutbyte vad gäller bestämmelserna i fråga om platsen för tillhandahållande av tjänster, de särskilda ordningarna och förfarandet för återbetalning av mervärdesskatt.

Beskattningsplatsdirektivet och förordningen som har samband med den gäller mervärdesbeskattning av tjänster. Det är fråga om de bestämmelser gällande mervärdesskattesystemet inom unionen som ingår i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan *mervärdesskattedirektivet*) samt i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdeskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. Förordningen (EG) 1798/2003 har upphävts från och med ingången av 2012 genom rådets förordning av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EU) nr 904/2010 (nedan *förordningen om administrativt samarbete*).

Beskattningsplatsdirektivet och den därtill anslutna förordningen är baserade på de förslag som Europeiska kommissionen antog åren 2003 och 2005. Kommissionens förslag av den 23 december 2003 till direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster KOM (2003) 822 gällde en modernisering av reglerna om platsen för tillhandahållande av tjänster. Kommissionens ändrade förslag från den 20 juli 2005 gällde rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG

med avseende på platsen för tillhandahållande av tjänster KOM (2005) 334.

Förslagen hade samband med kommissionens meddelande KOM (2000) 348 om en strategi för förbättring av mervärdesskattesystemets funktion inom ramen för den inre marknaden. Strategins huvudsakliga syften är att förenkla och modernisera de gällande bestämmelserna samt att tillämpa dem på ett mer enhetligt sätt. Moderniseringen av bestämmelserna om beskattningsplatsen för tjänster nämndes som en av de strategiska åtgärder som måste genomföras i första hand.

Syftet med beskattningsplatsdirektivet och förordningen som har samband med det är att modernisera och förenkla de regler som gäller beskattningsplatsen för tjänster samt att säkerställa att beskattningen av tjänster så ofta som möjligt sker i konsumtionslandet.

Merparten av beskattningsplatsdirektivets ändringar sattes i kraft den 1 januari 2010 (lag om ändring av mervärdesskattelagen 886/2009, RP 136/2009 rd).

Beskattningsplatsdirektivet förutsätter att Finlands mervärdesskattelagstiftning i fråga om konsumentinriktade radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster samt därtill anslutna särskilda ordningar, räknat från början av år 2015 ändras i överensstämmelse med unionslagstiftningen.

2 Nuläge och bedömning av det

2.1 Europeiska unionens lagstiftning före beskattningsplatsdirektivet

2.1.1 Beskattningsplatsbestämmelserna om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljs till konsumenter

Mervärdesskattedirektivet innehåller detaljerade bestämmelser om i vilket land tjänster anses ha utförts och var de sålunda ska beskattas. De huvudsakliga bestämmelserna om beskattningsplatsen för tjänster finns i direktivets artiklar 43—59b.

Syftet med Europeiska unionens gemensamma mervärdesskattesystem har från första

början varit att tjänster ska beskattas i konsumtionslandet. De på säljarens etablering baserade bestämmelser om beskattning av tjänster som tillkom på 1970-talet ledde också ofta till att så skedde. Genomförandet av den inre marknaden, globaliseringen, avregleringen och den teknologiska utvecklingen har emellertid sammantaget medfört avsevärda kvantitativa och strukturella förändringar i handeln med tjänster. Allt flera tjänster kan numera utföras på distans. Till följd av den utveckling som skett har direktivet ändrats så att tjänster som säljs till näringsidkare huvudsakligen beskattas i den stat där köparen är etablerad. Detsamma gäller vissa tjänster som säljs till konsumenter.

Enligt den allmänna regeln i mervärdesskattedirektivets artikel 44 som gäller tjänster till skattskyldiga, dvs. näringsidkare, ska sådana tjänster beskattas på etableringsplatsen för köparen.

Enligt den allmänna regeln i artikel 45 som gäller tjänster som ska tillhandahållas konsumenter bestäms beskattningsplatsen numera på basis av den plats där säljaren är etablerad. Denna regel leder i de flesta fallen till att beskattningen sker i konsumtionslandet. Dessutom är det lätt för företagen att tillämpa en sådan bestämmelse eftersom de behöver känna till endast lagstiftningen och skattesatserna i sitt eget land.

Från de allmänna reglerna har gjorts vissa undantag. Undantagen gäller bl.a. radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. De särskilda bestämmelserna är närmast baserade på principen om konsumtionsplatsen.

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljare som är etablerade i gemenskapen levererar till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen beskattas för närvarande i enlighet med den allmänna regeln i artikel 45 i den stat där säljaren är etablerad.

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som av säljare etablerade utanför gemenskapen levereras till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen beskattas i enlighet med artiklarna 58 och 59b i den stat där konsumenten är etablerad.

I mervärdesskattedirektivets artikel 58 föreskrivs om beskattningsplatsen för elektroniska tjänster då en säljare som är etablerad utanför gemenskapen levererar tjänster till konsumenter som är etablerade i en medlemsstat. Beskattningen sker på den plats där köparen är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas.

Direktivets artikel 59b innehåller motsvarande bestämmelser om teletjänster samt om radio- och televisionssändningar. Enligt artikeln ska radio- och televisionssändningar och teletjänster som en utanför gemenskapen etablerad säljare levererar till kunder som är etablerade inom gemenskapen beskattas där tjänsterna de facto konsumeras.

Beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som levereras till kunder som är etablerade utanför gemenskapen är enligt direktivets artikel 59, som gäller immateriella tjänster, den stat där köparen är etablerad.

Enligt artikel 59a i mervärdesskattedirektivet kan en medlemsstat i vissa situationer åsidosätta bestämmelserna om beskattningsplats och beskatta en tjänst där den de facto konsumeras, om detta är nödvändigt för att undvika dubbelbeskattning, utebliven beskattning eller snedvridning av konkurrensen. Denna möjlighet kan tillämpas bl.a. när det är fråga om tjänster som ska beskattas i enlighet med den allmänna bestämmelsen i artikel 45 och i enlighet med artikel 59 som gäller immateriella tjänster.

I direktivets bilaga II finns en riktgivande förteckning över elektroniska tjänster. Elektroniska tjänster är enligt förteckningen tillhandahållande av webbplatser, webbhotell samt distansunderhåll av program och utrustning, tillhandahållande av programvara och uppdatering av denna, tillhandahållande av bilder, texter och upplysningar samt databasåtkomst, tillhandahållande av musik, av filmer och av spel, inbegripet hasardspel och spel om pengar samt tillhandahållande av politiska, kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga eller underhållningsbetonade sändningar eller tilldragelser.

Med telekommunikationstjänster avses enligt direktivets artikel 24 tjänster för överföring, sändning eller mottagning av signaler, text, bilder och ljud eller information av vil-

ket slag som helst via tråd, radio, optiska eller andra elektromagnetiska medel, inbegripet överlåtelse och upplåtelse i samband härmed av rätten att nyttja kapacitet för sådan överföring, sändning eller mottagning, inbegripet tillhandahållande av tillgång till globala informationsnät.

Den allmänna regel som för närvarande ska tillämpas på sådan konsumentinriktad försäljning som sker mellan medlemsstater leder till snedvridning av konkurrensen, eftersom skillnader i skattesatserna påverkar företagets beslut om omplacering av funktioner.

2.1.2 Särskild ordning för elektroniska tjänster

I mervärdesskattedirektivets avdelning XII kapitel 6 föreskrivs om en särskild ordning som ska tillämpas på elektroniska tjänster. I förordningen om administrativt samarbete föreskrivs om det administrativa samarbete mellan medlemsstaterna som ordningen förutsätter.

Den särskilda ordningen ska tillämpas på sådan försäljning av elektroniska tjänster till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen, som bedrivs av säljare som är etablerade utanför gemenskapen. Förfarandet ska inte tillämpas på radio- och televisionssändningar eller på teletjänster.

Syftet med den särskilda ordningen är att det ska bli så enkelt som möjligt för säljare som är etablerade utanför gemenskapen att sköta sina skatteförpliktelser. Utan den särskilda förordningen skulle säljare som är etablerade utanför gemenskapen bli tvungna att separat redovisa skatt till varje medlemsstat där de har konsumentkunder.

Genom den särskilda ordningen kan säljare som är etablerade utanför gemenskapen sköta sina betalnings- och deklarationsskyldigheter centralt, genom skatteförvaltningen i den medlemsstat som de valt. Beskattningsrätten tillkommer dock konsumtionsstaten, och den skattesats som ska tillämpas bestäms på basis av konsumtionsstatens bestämmelser.

2.2 Nationell lagstiftning

2.2.1 Bestämmelser om försäljningslandet för radio- och televisionssändningar, elektronis-

ka tjänster och teletjänster som säljs till konsumenter

Mervärdesskattelagens (1501/1993) bestämmelser om försäljningslandet för tjänster motsvarar mervärdesskattedirektivets bestämmelser om beskattningsplats, dvs. direktivets artiklar 58, 59 och 59b.

Enligt den allmänna bestämmelsen i mervärdesskattelagens 65 § ska försäljningslandet för en tjänst som överläts till en näringsidkare som agerar i denna egenskap anses vara Finland, om tjänsten överläts till köparens fasta driftställe här i landet. Om en sådan tjänst inte överläts till ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om köparen har sin hemort här.

Enligt den allmänna bestämmelsen i 66 § i mervärdesskattelagen som gäller tjänster som presteras åt konsumenter har tjänster som överläts till andra än näringsidkare sålts i Finland om de överläts vid ett fast driftställe i Finland. Om detta slags tjänster inte överläts från ett fast driftställe har de sålts i Finland ifall säljaren har sin hemort här.

För närvarande beskattas sådana radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster i Finland, som här etablerade säljare överlåter till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen i enlighet med den allmänna bestämmelsen i 66 §. På motsvarande sätt uppbärs inte skatt i Finland för försäljning av tjänster från en annan medlemsstat till konsumenter som är etablerade i Finland.

Försäljning av ovan nämnda tjänster från en säljare utanför gemenskapen till konsumenter som är etablerade i Finland ska enligt mervärdesskattelagens 69 i § beskattas i Finland, om köparen här har ett fast driftställe som tjänsten överläts från eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, om köparens hemort finns här. Enligt lagens 69 h och 69 i § är försäljning från Finland till konsumenter som är etablerade utanför gemenskapen befriad från skatt i Finland.

Med fast driftställe avses i fråga om en juridisk person som bedriver verksamhet i någon annan egenskap än som näringsidkare, ett motsvarande verksamhetsställe som ett fast driftställe för en näringsidkares affärsverksamhet. En fysisk person har hemort i

Finland då denne är bosatt här och inte stadigvarande vistas utomlands.

I lagens 69 j § definieras begreppet elektroniska tjänster på motsvarande sätt som i direktivet. Enligt definitionen avses med elektroniska tjänster överlåtelse av webbplatser, hysande av webbsidor (webbhotell) och distansunderhåll av program och utrustning, överlåtelse av programvara och uppdatering av denna, överlåtelse av bilder, texter och uppgifter och av databasåtkomst, tillhandahållande av musik, filmer och spel, inbegripet hasardspel och spel om pengar, och av politiska, kulturella, konstnärliga, idrottsliga, vetenskapliga eller underhållningsbetonade sändningar eller evenemang, tillhandahållande av distansundervisning samt liknande tjänster. Enligt paragrafen anses en tjänst inte utgöra en elektronisk tjänst enbart av den orsaken att säljaren och köparen kommunicerar med varandra via e-post.

Enligt lagens 69 k § avses med teletjänster tjänster för förmedling, sändning och mottagning av signaler, text- eller bildmeddelanden, ljudmeddelanden eller data via ledningar, radiovågor, optiskt eller med andra elektromagnetiska metoder och beviljande eller överföring av rätten att använda en sådan förmedlings-, sändnings- eller mottagningskapacitet, inbegripet tillhandahållande av tillgång till globala informationsnät.

De nuvarande bestämmelserna om försäljningsland för tjänster medför för Finlands vidkommande sådana problem som nämns i avsnitt 2.1.1.

2.2.2 Särskild ordning för elektroniska tjänster

I mervärdesskattelagen föreskrivs om den särskilda ordning som ska tillämpas på elektroniska tjänster. Genom den kan säljare som är etablerade utanför gemenskapen sköta sina betalnings- och deklarationsförpliktelser mot konsumtionsstater centralt, genom skatteförvaltningen i en medlemsstat som de valt. Den särskilda ordningen ska tillämpas på försäljning av elektroniska tjänster till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen, då försäljningen bedrivs av säljare som är etablerade utanför gemenskapen. Förfarandet tillämpas inte på radio- och televisionssänd-

ningar eller på teletjänster. Den särskilda ordningen är baserad på mervärdesskattedirektivets avdelning XII kapitel 6.

2.2.3 Lag om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

Enligt protokoll nr 2 (Ålandsprotokollet) till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 103/1994) samt artikel 6.1 i mervärdesskattedirektivet ingår landskapet Åland enligt unionens mervärdesskattelagstiftning inte i gemenskapens mervärdesskatteområde. Undantaget innebär bl.a. att på försäljning av varor mellan gemenskapens skatteområde och Åland inte ska tillämpas det mervärdesskattesystem som avser handel mellan gemenskapens medlemsstater. Undantaget har betydelse också för mervärdessbeskattningen av handeln mellan Åland och medlemsstaterna, bl.a. på grund av bestämmelserna om beskattningsplats. I lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996, nedan *speciallagen*), föreskrivs om mervärdessbeskattning av handel mellan Åland och gemenskapen.

Enligt mervärdesskattelagens 1 a § 1 mom. hör landskapet Åland till Finlands territorium vid tillämpning av mervärdesskattelagens bestämmelser. Enligt den allmänna bestämmelsen i speciallagens 1 § ska på transaktioner som omfattas av beskattningen och gäller landskapet Åland tillämpas mervärdesskattelagstiftningen, om inte något annat stadgas i speciallagen. Mervärdesskattelagens bestämmelser om försäljningsland för tjänster ska sålunda i princip tillämpas på transaktioner i landskapet Åland på motsvarande sätt som på transaktioner i det övriga Finland, om inte något annat föreskrivs om saken.

Speciallagens bestämmelser om försäljningsland för tjänster gäller bl.a. immateriella tjänster samt radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.

I speciallagens 7 § föreskrivs i fråga om landskapet Åland om försäljningslandet för immateriella tjänster, radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. När det gäller transaktioner i anslutning till landskapet Åland bestäms försälj-

ningslandet för tjänsterna huvudsakligen i enlighet med mervärdesskattelagens 69 h och 69 i §. Vid tillämpning av nämnda bestämmelser i mervärdesskattelagen anses enligt speciallagen landskapet inte ligga utanför gemenskapen. Härav följer att tjänster som en i Finland etablerad säljare säljer till konsumenter som är etablerade utanför landskapet inte står utanför beskattningen.

Dessutom föreskrivs i speciallagen om försäljningslandet för ovan nämnda tjänster mellan Åland och andra medlemsstater än Finland i sådana fall då köparen är en konsument. Då ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat säljer en sådan tjänst till en konsument som är etablerad i landskapet Åland beskattas försäljningen i Finland. Detta beror på att försäljningen är befriad från skatt i säljarens medlemsstat. Då säljaren av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster är etablerad i landskapet Åland och konsumenten i egenkap av köpare är etablerad i någon annan medlemsstat än Finland, uppbärs i syfte att förhindra dubbelbeskattning inte skatt för försäljningen i Finland.

I speciallagens 25 b—25 f § föreskrivs om den särskilda ordningen för elektroniska tjänster. Enligt mervärdesskattelagen ska den särskilda ordningen för elektroniska tjänster tillämpas på försäljning till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen. Enligt speciallagen kan den särskilda ordningen i tillämpliga delar tillämpas också på försäljning från en stat utanför gemenskapen till konsumenter som är etablerade i landskapet samt på försäljning från säljare som är etablerade i landskapet till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Allmänt

Syftet med beskattningsplatsdirektivet är att modernisera och förenkla de regler som gäller beskattningsplatsen för tjänster och att ändra dem så att de så ofta som möjligt leder till att skatt uppbärs i det land där tjänsten konsumeras. I fråga om tjänster som säljs till konsumenter är syftet också att förhindra att

sådana ometableringar av företag som orsakas av de nuvarande bestämmelserna. Målet är att finna en balans mellan skatteförvaltningarnas tillsynsbehov och företagets administrativa förpliktelser. En avsikt med bestämmelserna är dessutom att underlätta skatteuppbörden i den elektroniska transaktionsmiljön, både från företagets och från skattemyndigheternas synpunkt.

Från och med den 1 januari 2015 kommer bestämmelserna om beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenter att ändras i överensstämmelse med beskattningsplatsdirektivet. Från nämnda datum kommer också beskattningsplatsen för tjänster som inom gemenskapen etablerade företag säljer till köpare som är etablerade inom gemenskapen att vara den plats där köparen är etablerad. I och med att beskattningen av tjänster som sålts till konsumenter i så stor utsträckning som möjligt sker i konsumtionslandet, säkerställs det att skattesatserna inte har betydelse för var tjänsterna utförs.

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster kan tillhandahållas och de facto tillhandahålls konsumenterna som distanstjänster. Medlemsstaternas skattesatser har därför betydelse för säljarnas etableringsbeslut. Efter att reglerna för elektroniska tjänster förnyats har utanför EU etablerade producenter av dessa tjänster etablerat fasta driftställen i medlemsstater med låga skattesatser, från vilka de levererar tjänster till kunder i alla EU-länder. Också företag inom EU har i sitt val av etableringsort beaktat denna konkurrensfördel.

Till följd av de ändringar som gjorts i bestämmelserna om beskattningsplats ska säljare av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster från början av 2015 betala skatt till varje medlemsstat där de har konsumentkunder. Av denna anledning införs samtidigt en ny särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som utförs av säljare som är etablerade inom gemenskapen. Syftet med den särskilda ordningen är att göra det enklare för företag som bedriver gränsöverskridande handel att sköta sina förpliktelser. Systemet ger företagen möjlighet att uppfylla sina deklarations- och

betalningsskyldigheter inom gemenskapen, med användning av ett mervärdesskatte-nummer i sin egen etableringsstat. Samtidigt utvidgas den särskilda ordningen för företag som inte är etablerade inom gemenskapen till att täcka radio- och televisionssändningar samt teletjänster.

Det nya direktivet förutsätter att den nationella mervärdesskattelagstiftningen ändras i överensstämmelse med direktivet.

3.2 Bestämmelser om beskattningsplats för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

Direktivet

Enligt de gällande bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet är beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenterna som är etablerade inom gemenskapen beroende av var säljaren är etablerad. För närvarande ska i enlighet med artikel 45 tjänster i fråga som levereras av säljare som är etablerade inom gemenskapen beskattas i säljarens etableringsstat. Tjänster i fråga som utförs av säljare som är etablerade utanför gemenskapen ska i enlighet med artiklarna 58 och 59b beskattas i konsumentens etableringsstat. Säljarna kan i fråga om elektroniska tjänster använda den särskilda ordningen när de fullgör sina deklara-tions- och betalningsskyldigheter.

Beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenterna kommer från och med den 1 januari 2015 i enlighet med den nya artikeln 58 att vara köparens etableringsstat också då säljaren är etablerad inom gemenskapen.

Beskattningsplatsen förändras inte för tjänster som säljare etablerade utanför gemenskapen säljer till konsumenterna som är etablerade inom gemenskapen. Också sådana tjänster beskattas i köparens etableringsstat.

Också beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljs till konsumenterna som är etablerade utanför gemenskapen är den plats där konsumenten är etablerad. Bestämmelser om detta finns till utgången av 2014 i

direktivets artikel 59 och från början av 2015 i den nya artikeln 58. Beskattningsplatsen ändras inte heller i detta avseende.

Till artikel 59a om förhindrande av dubbelbeskattning eller utebliven beskattning har som en följd av ändringarna fogats en hänvisning till artikel 58. Medlemsstaterna har enligt artikeln möjlighet att i fråga om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster bestämma att en beskattningsplats för dessa slags tjänster som är beläget inom gemenskapen, är belägen utanför gemenskapen om den faktiska användningen och utnyttjandet av tjänsterna sker utanför gemenskapen. På motsvarande sätt kan medlemsstaterna också bestämma att sådana beskattningsplatser för tjänster som ligger utanför gemenskapen ska vara belägna inom deras territorium om den faktiska användningen och utnyttjandet av tjänsterna äger rum inom deras territorium.

Mervärdesskattelagen

Det föreslås att i mervärdesskattelagens bestämmelser om beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster görs de ändringar som beskattningsplatsdirektivet förutsätter. Från och med den 1 januari 2015 anses alla radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenterna ha sålts i Finland om konsumenterna finns här.

Till följd av ändringarna kommer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljare etablerade i en annan medlemsstat har sålt till konsumenterna som är etablerade i Finland att, med avvikelse från de gällande bestämmelserna, beskattas i Finland.

På motsvarande sätt kommer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som en i Finland etablerad säljare har sålt till konsumenterna i andra medlemsstater inte längre att beskattas i Finland.

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som en utanför gemenskapen etablerad säljare har levererat till konsumenterna i Finland kommer, liksom för närvarande, att beskattas i Finland. Försäljning av ovan nämnda tjänster till konsumenterna som är etablerade utanför gemenska-

pen ska enligt förslaget inte beskattas i Finland. Till denna del föreslås inga ändringar när det gäller försäljningslandet för tjänster.

3.3 Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

Direktivet

Elektroniska tjänster som utanför gemenskapen etablerade säljare har sålt till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen beskattas redan nu i konsumentens etableringsstat och säljare som hör till den nämnda kategorin kan utnyttja den särskilda ordning som avses i mervärdesskattedirektivets avdelning XII kapitel 6 när de uppfyller sina deklara- tions- och betalningsskyldigheter.

Från och med den 1 januari 2015 kommer också beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som inom gemenskapen etablerade säljare levererar till konsumenter inom gemenskapen inte längre att vara säljarens etableringsstat utan i stället köparens etableringsstat. Till följd av de ändrade bestämmelserna om beskattningsplatsen måste säljare som inte är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten betala skatt till varje medlemsstat där de har konsumentkunder.

I anslutning härtill införs från början av 2015 en särskild ordning (nedan *unionsordningen*) för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljare som är etablerade inom gemenskapen men inte i konsumtionsstaten säljer till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen.

Syftet med den särskilda ordningen är att göra det enklare för företag som bedriver gränsöverskridande handel att uppfylla sina skyldigheter. Systemet ger företagen möjlighet att uppfylla sina deklara- tions- och betalningsskyldigheter inom gemenskapen med användning av ett mervärdesskattenummer i sin egen etableringsstat, där informationen och betalningarna förmedlas till respektive konsumtionsmedlemsstater. Den särskilda ordningen innebär att tjänsteleverantören via webbplatsen i sin identifieringsmedlemsstat deklarerar mervärdesskatt som tjänsteleve-

rantören ska betala i andra medlemsstater för försäljning av tjänster till konsumenter inom tillämpningsområdet för systemet.

I det sammanhanget utsträcks den särskilda ordningen för säljare som är etablerade utanför gemenskapen till att omfatta också radio- och televisionssändningar och teletjänster. Bestämmelser om denna särskilda ordning finns i mervärdesskattedirektivets artiklar 358a—369 som ändrats genom beskattningsplatsdirektivet (nedan *ordningen för tredje- länder*).

I mervärdesskattedirektivets artiklar 369a—369 k som ändrats genom beskattningsplatsdirektivet, föreskrivs om den nya unionsordningen.

I direktivets artikel 369a definieras de centrala begreppen i den särskilda ordningen. Med en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten avses en beskattningsbar person som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet och har ett fast etableringsställe inom gemenskapens territorium men som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom konsumtionsmedlemsstatens territorium. Med identifieringsmedlemsstat avses den medlemsstat i vilken den beskattningsbara personen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om han inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen, där han har ett fast etableringsställe.

I artikelns 2 punkt föreskrivs att om en beskattningsbar person inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i gemenskapen men har mer än ett fast etableringsställe där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat med fast etableringsställe i vilken den beskattningsbara personen anmäler att han kommer att utnyttja denna särskilda ordning. I artikeln föreskrivs vidare att den beskattningsbara personen ska vara bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.

Om en skattskyldig som utnyttjar den särskilda ordningen har etablerat sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, är identifieringsmedlemsstaten den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sin ekonomiska verksamhet.

Ordningen ska inte tillämpas på teletjänster, radio- och televisionssändningar eller på elektroniska tjänster som utförs i den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe. Sådana tjänsteleveranser ska deklarerat till medlemsstatens behöriga skattemyndigheter i en normal mervärdesskattedeclaration.

Enligt direktivets artikel 369b ska medlemsstaterna tillåta att en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster till en icke-beskattningsbar person som är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas i en medlemsstat, utnyttjar denna särskilda ordning. Denna särskilda ordning ska tillämpas på alla sådana tjänster när dessa tillhandahålls inom gemenskapen.

Enligt direktivets artikel 369c ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten underrätta identifieringsmedlemsstaten när hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning inleds, upphör eller förändras på ett sådant sätt att han inte längre uppfyller villkoren för att kunna utnyttja denna särskilda ordning. Denna underrättelse ska lämnas på elektronisk väg.

Enligt direktivets artikel 369d ska en beskattningsbar person som utnyttjar denna särskilda ordning registreras för beskattningsbara transaktioner enligt denna ordning endast i identifieringsmedlemsstaten. För detta ändamål ska medlemsstaten använda det individuella registreringsnumret för mervärdesskatt som redan tilldelats den beskattningsbara personen med avseende på hans skyldigheter enligt det nationella systemet. På grundval av de uppgifter som används för denna registrering får konsumtionsmedlemsstaterna upprätta sina egna registreringssystem.

Enligt direktivets artikel 369e ska identifieringsmedlemsstaten utesluta en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten från denna särskilda ordning om

- han underrättar om att han inte längre tillhandahåller telekommunikationstjänster, ra-

dio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster,

- det på annat sätt kan antas att hans beskattningsbara verksamhet inom ramen för denna särskilda ordning har avslutats,

- han inte längre uppfyller villkoren för att få utnyttja denna särskilda ordning, eller om

- han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

Enligt artikel 369f ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten inge en mervärdesskattedeclaration för varje kalenderkvartal, oberoende av om telekommunikationstjänster, radio- eller televisionssändningar eller elektroniska tjänster har tillhandahållits eller ej. Deklarationen ska översändas inom 20 dagar efter utgången av den beskattningsperiod som deklARATIONEN avser.

Enligt direktivets artikel 369g ska mervärdesskattedeclarationen innehålla registreringsnumret och, för varje konsumtionsmedlemsstat där mervärdesskatt ska betalas, det totala värdet, exklusive mervärdesskatt, för tillhandahållanden av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som ägt rum under beskattningsperioden samt det totala beloppet för motsvarande skatt fördelat på skattesatser. Tillämpliga mervärdesskattesatser och den totala skatt som ska betalas ska också anges i deklARATIONEN.

I artikelns punkt 2 föreskrivs att när en beskattningsbar person har ett eller flera andra fasta etableringsställen än det i identifieringsmedlemsstaten, varifrån tjänsterna tillhandahålls, ska mervärdesskattedeclarationen, utöver den information som avses i första stycket, också innehålla det totala värdet av sådana tillhandahållna telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller elektroniska tjänster som omfattas av denna särskilda ordning, för varje medlemsstat där han har ett etableringsställe, tillsammans med detta etableringsställes individuella momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, och uppdelat på respektive konsumtionsmedlemsstat.

Enligt direktivets artikel 369h ska mervärdesskattedeclarationen upprättas i euro. De medlemsstater som inte har infört euron får

begära att mervärdesskattedeklarationen upprättas i deras nationella valuta. Om tillhandahållandet av tjänster har skett i andra valutor ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten använda den växelkurs som gällde den sista dagen av den beskattningsperiod för vilken mervärdesskattedeklarationen upprättas. Omräkningen ska göras på grundval av de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken.

Enligt direktivets artikel 369i ska den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten betala mervärdesskatten med hänvisning till den berörda mervärdesskattedeklarationen som samtidigt ska inges, dock senast vid ingången av den tidsfrist inom vilken deklarationen ska inges. Betalningen ska göras i euro till ett bankkonto som identifieringsmedlemsstaten har angivit. De medlemsstater som inte har infört euron får begära att betalningen görs till ett bankkonto i deras egen valuta.

Enligt direktivets artikel 369j får den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som utnyttjar denna särskilda ordning inte dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 i det här direktivet avseende ingående mervärdesskatt för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.1 och artikel 2.3 i direktivet 2008/9/EG ska dessa beviljas återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med det direktivet.

I artikelns punkt 2 föreskrivs att om den beskattningsbara personen som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och som utnyttjar denna särskilda ordning i konsumtionsmedlemsstaten också utövar verksamheter som inte omfattas av denna särskilda ordning för vilka han är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatt, ska denne i mervärdesskattedeklarationen göra avdrag för verksamheter inom ramen för denna särskilda ordning.

Enligt direktivets artikel 369k ska en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten föra räkenskaper över de transaktioner som omfattas av denna särskilda ordning. Dessa räkenskaper ska vara så detaljerade att konsumtionsmedlems-

statens skattemyndighet kan avgöra om mervärdesskattedeklarationen är korrekt. De räkenskaper som avses i punkt 1 ska på begäran göras tillgängliga på elektronisk väg för identifieringsmedlemsstaten och för konsumtionsmedlemsstaten. Räkenskaperna ska bevaras i tio år efter den 31 december det år då transaktionen genomfördes.

Förordningen om administrativt samarbete

I förordningen om administrativt samarbete föreskrivs om sådant administrativt samarbete mellan medlemsstaterna som förutsätts av ändringar i och utnyttjande av särskilda ordningar. Förordningen innehåller bland annat bestämmelser om regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med den särskilda ordningen samt om överföring av pengar mellan medlemsstaterna.

Enligt förordningens artikel 46.3 ska identifieringsmedlemsstaten ha rätt att behålla följande andelar av belopp som hänför sig till unionens system och som överförs till konsumtionsmedlemsstaten: 30 procent från den 1 januari 2015 till den 31 december 2016 och 15 procent från den 1 januari 2017 till den 31 december 2018. Från och med den 1 januari 2019 ska identifieringsmedlemsstaten överföra hela betalningsbeloppet till konsumtionsmedlemsstaten.

Mervärdesskattelagen

Det föreslås att i mervärdesskattelagen görs de ändringar i de särskilda ordningarna som beskattningsplatsdirektivet förutsätter.

Till mervärdesskattelagen ska enligt förslaget fogas bestämmelser om en ny unionsordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som utförs av säljare som är etablerade inom gemenskapen. Dessutom ändras bestämmelserna i lagens 12 a kap. om den särskilda ordningen för tredjeländer i fråga om sådana säljares elektroniska tjänster som är etablerade utanför gemenskapen så att de avser också radio- och televisionssändningar och teletjänster.

Enligt den nya unionsordningen kan en säljare som är etablerad inom gemenskapen fullgöra sina skyldigheter med avseende på beskattningen via skatteförvaltningen i en medlemsstat som vidareförmedlar informationen och skatterna till respektive konsumtionsstater. Det föreslås att i mervärdesskattelagen tas in bestämmelser med tanke på situationer där en säljare fullgör sina skyldigheter via Skatteförvaltningen i Finland. Dessutom föreslås att i lagen tas in bestämmelser om beskattningsförfarandet när det gäller skatt som ska betalas till Finland i situationer där den skattskyldiges identifieringsmedlemsstat är en annan medlemsstat än Finland.

I enlighet med direktivet ska unionsordningen tillämpas på försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster från säljare som är etablerade inom gemenskapen till konsumenter.

Ordningen kan användas också av säljare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen. Om en skattskyldig som utnyttjar systemet har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, är identifieringsmedlemsstaten den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Ordningen ska enligt förslaget inte tillämpas på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster som utförs i den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe. Sådana tjänsteleveranser ska deklarerar till medlemsstatens behöriga skattemyndigheter i en normal mervärdesskattedeclaration.

Den särskilda ordningen ska tillämpas på alla radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som utförs inom gemenskapen, som omfattas av systemet och som säljs till konsumenter. Detta gäller inte endast försäljning till privatpersoner utan också försäljning till juridiska personer som inte är näringsidkare och som inte införts i registret över mervärdesskattskyldiga.

En säljare som vill utnyttja ordningen ska enligt direktivet på elektronisk väg göra en anmälan till identifieringsmedlemsstaten om att verksamheten inleds och i meddelandet

ange de uppgifter som nämns i direktivet. En skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §. Som individuellt identifieringsnummer ska användas det nummer som den skattskyldige tidigare har tilldelats i samband med att skattskyldigheten uppfyllts.

Skatteperioden för en säljare som använder den särskilda ordningen är ett kalenderkvartal. Skattedeclaration i vilken ska nämnas de uppgifter räknas upp i direktivet för varje konsumtionsmedlemsstat, ska avges på elektronisk väg senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden. Skatten ska betalas senast inom samma tid som skattedeclarationen ska avges. En säljare vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska avge skattedeclaration och betala skatt här.

En skattskyldig som tillämpar den särskilda ordningen, och som saknar säte för ekonomisk verksamhet eller ett etableringsställe i Finland har enligt förslaget inte rätt att dra av mervärdesskatt för förvärv i Finland. Där emot har en skattskyldig i enlighet med mervärdesskattelagens 122 § rätt till återbäring. Om en skattskyldig som utnyttjar den särskilda ordningen här också bedriver verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige måste registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige dock göra avdrag enligt 10 kap. för förvärv i anslutning till avdragsgill verksamhet som omfattas av den särskilda ordningen.

En säljares räkenskaper över de transaktioner som omfattas av den särskilda ordningen ska vara tillräckligt detaljerade och på begäran kunna ställas till identifierings- och konsumtionsmedlemsstatens förfogande på elektronisk väg.

Om säljarens identifieringsmedlemsstat är någon annan än Finland, ska denna medlemsstat föra in säljaren i sitt eget identifieringsregister och ombesörja mottagandet av skattedeclarationer och betalningar samt vidarebefordra informationen och skatterna till respektive konsumtionsstater. Om en sådan säljare enligt förslaget är skyldig att betala skatt också till Finland, ska säljaren föras in i det identifieringsregister som Finland upprätthåller i egenskap av konsumtionsmed-

lemsstat. En sådan säljare ska inte föras in i det allmänna registret över mervärdesskattskyldiga. I fråga om skatt som betalas i Finland ska på detta slags säljare tillämpas samma beskattningsförfaranden som på skattskyldiga vilkas identifieringsmedlemsstat är Finland.

I förordningen om administrativt samarbete föreskrivs om det administrativa samarbete mellan medlemsstaterna som förfarandet förutsätter. Det är sålunda inte nödvändigt att ta in bestämmelser om saken i lagen.

3.4 Bestämmelser som gäller landskapet Åland

I den speciallag som gäller landskapet Åland finns sådana bestämmelser om försäljningslandet för immateriella tjänster, radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster samt om den särskilda ordning för elektroniska tjänster som är en följd av den skattegräns som omger Åland. I speciallagen föreslås de ändringar som förändras av mervärdesskattedirektivet och mervärdesskattelagen.

3.5 Genomförandeförordningar och -anvisningar gällande mervärdesskattedirektivet

Efter beskattningsplatsdirektivet har rådet antagit tre förordningar om åtgärder för genomförande av mervärdesskattedirektivet. Dessa genomförandeåtgärder gäller ett antal praktiska frågor, tillämpning av bestämmelserna om särskilda ordningar, beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar samt elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenter. Dessutom har kommissionen antagit en genomförandeförordning om utbyte av information mellan medlemsstaterna.

Med rådets nya genomförandeförordning (EU) nr 282/2011¹ om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktivet om ett

¹ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (omarbetning).

gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *genomförandeförordningen*, reviderades den gamla genomförandeförordningen² för mervärdesskattedirektivet. I den reviderade förordningen föreskrivs framför allt om genomförandeåtgärder som gäller praktiska frågor i anslutning till antagandet av beskattningsplatsdirektivet, exempelvis om köparens etableringsplats och ställning.

Genom den förordning om ändring av genomförandeförordning som rådet antog i oktober 2012³ förtydligas och preciseras de bestämmelser i mervärdesskattedirektivet som gäller särskilda ordningar som ska tillämpas på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. Förordningens genomförandeföreskrifter är tekniska till sin karaktär och gäller frågor om vilka man måste kunna uppnå enighet före planeringen av informationssystemen, exempelvis definitioner, tillämpningsområdet för programmen, rapporteringsskyldighet, identifiering, utslutning, mervärdesskattedeclarationer, valuta, betalningar och räkenskaper.

Den genomförandeförordning som kommissionen antog i september 2012⁴ gäller särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. Förordningens genomförandeföreskrifter gäller utbyte av identifieringsuppgif-

² Rådets förordning (EG) nr 1777/2005 av den 17 oktober 2005 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 77/388/EEG rörande det gemensamma systemet för mervärdesskatt.

³ Rådets förordning (EU) nr 967/2012 av den 9 oktober 2012 om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller de särskilda ordningarna för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer.

⁴ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 815/2012 av den 13 september 2012 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EU) nr 904/2010 när det gäller de särskilda ordningarna för icke-etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster till icke beskattningsbara personer.

ter samt insamling och utbyte av uppgifter i mervärdesskattedeclarationer mellan medlemsstaterna.

Kommissionen har dessutom i oktober 2013 gett anvisningar som underlättar förståelsen av bestämmelserna om särskilda ordningar och likaså av den särskilda ordningens funktion samt tekniska data.

Med den förordning om ändring av genomförandeförordningen som rådet antog i oktober 2013⁵ förtydligas huvudsakligen de bestämmelser om beskattningsplats som avser tjänster till konsument. Genomförandebestämmelserna gäller bl.a. definition av bl.a. radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster samt fastställande av etableringsplatsen för tjänsteleverantörer.

Kommissionen utfärdade i april 2014 anvisningar (*explanatory notes*) som ska underlätta förståelsen och den praktiska tillämpningen av de nya bestämmelser i genomförandeförordningen (EU) nr 1042/2013 som gäller radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.

3.6 Andra ändringar i mervärdesskattelagen

Till vissa lagrum i mervärdesskattelagen föreslås både tekniska ändringar samt justeringar som redovisats noggrannare i detaljmotiveringarna liksom även justeringar till följd av lagstiftningsändringarna.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Bestämmelserna om beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljs till konsumenter ändras från och med den 1 januari 2015 i fråga om säljare som är etablerade inom gemenskapen så att beskattningsplatsen inte längre kommer att vara den stat

där säljaren är etablerad utan i stället den stat där köparen är etablerad. Från Finlands synpunkt innebär detta å ena sidan att sådana tjänster kommer att beskattas i en annan medlemsstat då säljaren är ett företag som är etablerat i Finland och köparen är etablerad i en annan medlemsstat. Å andra sidan innebär detta tjänsterna kommer att beskattas i Finland då säljaren är ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat och köparen är etablerad i Finland.

Det sammanlagda skattepliktiga värdet av de radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som hushållen i Finland konsumerade år 2013 var ca 2,3 miljarder euro. Teletjänsterna utgjorde en betydande andel av dessa produkter, ca 1,5 miljarder euro, medan radio- och televisionssändningarnas andel var ca 680 miljoner euro. Värdet av de elektroniska tjänster som konsumerades 2013 var ca 130 miljoner euro.

Radio- och televisionssändningar samt teletjänster produceras till stor del i hemlandet. Elektroniska tjänster köps huvudsakligen från utlandet, framför allt från länder inom gemenskapen. Då beskattningsplatsen för elektroniska tjänster flyttas till Finland kommer mervärdesskatteintäkterna att öka med uppskattningsvis 10–15 miljoner euro per år. Trots att konsumtionen av elektroniska tjänster fortfarande inte är särskilt omfattande kommer dessa tjänsters betydelse för statsekonomi att öka avsevärt.

På grund av distributionskedjornas karaktär är försäljningen av elektroniska tjänster från Finland direkt till utländska konsumenter relativt liten. Merparten av dessa tjänster säljs till konsumenterna via utländska marknadsplatser. Också exporten av radio- och televisionssändningar samt teletjänster är småskalig.

Genom de bestämmelser som träder i kraft 2015 hindras företag att utnyttja skillnader i skattenivåerna genom att etablera sig i lågskatteländer. Samtidigt tryggas skattebasen i Finland. Den allmänna skattesatsen i Finland, 24 procent, ligger över medelnivån i EU vilket innebär att också inhemska företag kunde frestas att etablera funktioner i lågskatteländer utan de föreslagna lagändringarna.

⁵ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1042/2013 av den 7 oktober 2013 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller platsen för tillhandahållande av tjänster.

4.2 Administrativa konsekvenser

De särskilda ordningarna kommer från och med början av 2015 att gälla både säljare som är etablerade inom gemenskapen och säljare som är etablerade utanför gemenskapen. De särskilda ordningarna kommer att öka Skatteförvaltningens arbetsuppgifter och kostnader.

Genomförandet av direktivet beräknas för Skatteförvaltningens vidkommande medföra ca 2,6 miljoner euro i investeringskostnader av engångskaraktär. Behovet av kundstyrning och -rådgivning kommer att vara störst det första året efter att systemet införts. Riktlinjer kommer att utarbetas och utbildning åt Skatteförvaltningens personal ordnas redan innan hela systemet tagits i bruk. Ett belopp av cirka 1,4 miljon euro har tidigare medgetts Skatteförvaltningen för att finansiera investeringsprojektet. Tilläggsfinansieringsbehovet, högst 1,2 miljon euro, ska uppskattas och tas ställning till vid behandlingen av första tilläggsbudgeten 2014.

Enligt Skatteförvaltningens beräkningar kommer systemet att kräva permanent resursökning med fyra årsverken. De årliga driftskostnaderna för systemet kommer uppskattningsvis att vara sammanlagt 400 000 euro, inklusive 220 000 euro för löner samt 180 000 euro i årliga driftsutgifter för upprätthållande av bl.a. IT-system. I detta avseende ska eventuellt tilläggsfinansieringsbehov för Skatteförvaltningens omkostnader uppskattas och tas ställning till vid framtida budget- och ramavtalsförfaranden.

Då beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen blir den plats där köparen är etablerad, kommer företagen i ändringsskedet att ha administrativa kostnader i samband med att systemet tas i bruk. Dessutom kommer företagen att åsamkas nya administrativa kostnader då de blir tvungna att redovisa skatt till varje medlemsstat där de har konsumentkunder. De finländska företagens administrativa kostnader skulle emellertid minska av att försäljningen av digitala tjänster direkt åt kunderna är liten på grund av distributionskedjornas natur.

Syftet med de särskilda ordningarna är att göra det enklare för företag som bedriver gränsöverskridande handel att fullgöra sina förpliktelser. Förslagen som gäller särskilda ordningar syftar till att minska den börda som ändringarna medför för företagen och samtidigt till att minska företagens administrativa kostnader. Kostnaderna för att ta i bruk och upprätthålla systemen varierar från företag till företag, men på det hela taget är det fråga om små belopp. De föreslagna ändringarna får konsekvenser för en relativt liten grupp företag.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet. Under beredningen har yttranden inhämtats från Skatteförvaltningen och näringslivets viktigaste intresseorganisationer samt från Ålands landskapsregering.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Mervärdesskattelagen

10 §. I denna paragraf definieras begreppet utlänning. Med utlänning avses enligt 1 mom. en näringsidkare som har sin hemort utomlands. Med en näringsidkares hemort avses enligt 2 mom. sätet för den ekonomiska verksamheten eller, i avsaknad av ett sådant säte, platsen där denne är bosatt eller vistas fortlopande.

I rådets genomförandeförordning definieras i detalj de begrepp som i direktivet används i fråga om näringsidkares etablering. Av denna anledning föreslås i propositionen att alla de begrepp som i mervärdesskattelagen används i fråga om etablering ska förenhetligas med terminologin i mervärdesskattedirektivet.

Begreppet hemort som används i paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat till säte för ekonomisk verksamhet, dvs. det begrepp som används i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen.

Det föreslås att hänvisningsbestämmelsen i paragrafens 2 mom. upphävs såsom obehövlig. Paragrafens faktiska tillämpningsområde förblir dock oförändrat.

Enligt genomförandeförordningens artikel 10 ska vid tillämpningen av mervärdesskattedirektivet den plats där företagets centrala administrativa funktioner utförs anses vara den plats där en skattskyldig har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. När det gäller att fastställa sätet för den ekonomiska verksamheten ska hänsyn tas till platsen där väsentliga beslut om företagets centrala ledning fattas, platsen för företagets stadgeenliga säte samt platsen där ledningen sammanträder. Om dessa kriterier inte gör det möjligt att med säkerhet fastställa sätet för ett företags ekonomiska verksamhet ska platsen där väsentliga beslut om företagets centrala ledning fattas ha företräde. Enbart en postadress kan inte anses vara den plats där en skattskyldig har sätet för sin ekonomiska verksamhet.

Om en näringsidkare inte har något separat säte för sin ekonomiska verksamhet, anses den ort där den skattskyldige är bosatt eller

stadigvarande vistas vara den plats där den skattskyldige har sätet för sin ekonomiska verksamhet.

11 §. I denna paragraf definieras begreppet fast driftställe.

Enligt den gällande paragrafen avses med ett fast driftställe ett stadigvarande affärsställe, från vilket rörelsen helt eller delvis drivs. Vid byggnads- eller installationsverksamhet betraktas ett entreprenadobjekt eller flera successiva entreprenadobjekt som ett fast driftställe om arbetet har pågått längre tid än 9 månader.

I rådets genomförandeförordning finns en närmare definition av begreppet fast driftställe, dvs. ”etableringsställe” som används i mervärdesskattedirektivet, vilket innebär att det inte finns något behov av en särskild definition i mervärdesskattelagen. Av denna anledning slopas den generella definitionen av begreppet fast driftställe. Det faktiska tillämpningsområdet för begreppet förblir oförändrat.

Enligt genomförandeförordningens artikel 11 ska vid tillämpningen av mervärdesskattedirektivet med begreppet fast etableringsställe avses varje annat etableringsställe än sätet för den ekonomiska verksamheten, som har en tillräcklig grad av varaktighet och en lämplig struktur avseende personella och tekniska resurser för att kunna ta emot och använda de tillhandahållna tjänsterna för sitt eget behov.

Eftersom genomförandeförordningen inte definierat fasta driftställen inom byggnads- eller installationsverksamhet ska den särskilda bestämmelsen slopas. Trots det ska praxis enligt vilken entreprenadobjekt eller flera successiva entreprenadobjekt där arbetet pågått längre än i 9 månaders tid betraktas som ett fast driftställe, tillämpas.

13 a §. Det föreslås att begreppet hemort som används i paragrafens 1 mom. ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir enligt förslaget oförändrat.

26 b §. Enligt punkt 1 i 1 mom. ska en vara inte anses ha blivit förvärvad som gemenskapsförvärv om varan överförs för en arbetsprestation som utförs i Finland och om

varan efter arbetet återbördas till den medlemsstat från vilken varan ursprungligen transporterades. Bestämmelsen baserar sig på mervärdesskattedirektivets artikel 17.2 f som förutom arbetsprestationer gäller utvärderingen av varor. Momentets 1 punkt ska preciseras så att det motsvarar lydelsen i direktivet.

63 d §. Det föreslås att begreppet hemort i paragrafens 1 och 2 mom. ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir enligt förslaget oförändrat.

63 g §. Det föreslås att begreppet hemort i paragrafens 1 mom. 1 punkten ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir enligt förslaget oförändrat.

65 §. Det föreslås att begreppet hemort som används i paragrafen ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

66 §. Begreppet hemort som används i paragrafen föreslås bli ändrat till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen föreslås bli oförändrat.

69 c §. I denna paragraf föreskrivs om försäljningslandet vid uthyrning av transportmedel.

Enligt mervärdesskattedirektivets artikel 56.2.1 ska platsen för tillhandahållande av uthyrning, utom korttidsuthyrning, av transportmedel till en icke beskattningsbar person vara den plats där kunden är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas. I genomförandeförordningens artiklar 12—13a definieras i detalj direktivtermerna etablering, bosatt och stadigvarande vistelse. Genomförandeförordningens bestämmelser refereras närmare i motiveringen till 69 i §.

Det föreslås att de begrepp som används i paragrafens 2 mom. i fråga om köparens etablering förenhetligas med terminologin i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

Begreppet hemort som används i paragrafens 3 och 4 mom. föreslås bli ändrat till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska till-

ämpningsområdet för bestämmelsen förblir också till denna del oförändrat.

69 g §. Begreppet hemort som används i paragrafen föreslås bli ändrat till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen föreslås förbli oförändrat.

69 h §. I denna paragraf föreskrivs om försäljningslandet för immateriella tjänster som sålts till konsumenterna utanför gemenskapen.

Enligt mervärdesskattedirektivets artikel 59.1 ska immateriella tjänster som tillhandahålls en icke skattskyldig person som är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen vara den plats där denna person är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas. I genomförandeförordningens artiklar 12—13a definieras närmare de i direktivet använda termerna etablering, bosatt och stadigvarande vistelse. Genomförandeförordningens bestämmelser refereras närmare i motiveringen till 69 i §.

Det föreslås att de termer i anslutning till köparens etablering som används i paragrafens 1 mom. ska förenhetligas med den terminologi som används i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

69 i §. I denna paragraf föreskrivs om försäljningslandet för radio- och televisionsändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till konsumenterna. Bestämmelsen är baserad på mervärdesskattedirektivets artiklar 58, 59 och 59b som träder i kraft den 1 januari 2015. Paragrafen utgör ett undantag från den allmänna bestämmelsen i 66 §, enligt vilken försäljningslandet för tjänster som sålts till konsumenterna bestäms på basis av säljarens etableringsplats.

För närvarande ska radio- och televisionsändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till konsumenterna, med stöd av 66 § beskattas i Finland då säljaren är etablerad i Finland och köparen i gemenskapen. Enligt lagens 69 i § 1 mom. och 69 h § ska radio- och televisionssändningar, digitala tjänster samt teletjänster som sålts till konsumenterna utanför gemenskapen inte beskattas i Finland. Enligt lagens 69 i 2 mom. ska dessutom sådana radio- och televisionssändningar, digitala tjänster samt teletjänster be-

skattas i Finland som en utanför gemenskapen etablerade säljare har sålt till konsumenter som är etablerade i Finland.

Enligt mervärdesskattedirektivet förändras beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljs till konsumenter från och med den 1 januari 2015 i fråga om säljare som är etablerade inom gemenskapen. I sådana situationer blir beskattningsplatsen köparens etableringsstat i stället för säljarens.

Det föreslås att lagens 69 i § ändras på det sätt som direktivet förutsätter. Enligt paragrafen ska radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till konsumenter som är etablerade i Finland beskattas i Finland om konsumenten är etablerad här. Detta innebär å ena sidan att beskattningsplatsen för sådana tjänster kommer att överföras till Finland när säljaren är ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat och köparen är en finländsk konsument. Å andra sidan betyder det att beskattningsplatsen för sådana tjänster överförs till en annan medlemsstat när säljaren är ett i Finland etablerat företag och köparen en konsument som är etablerad i den andra medlemsstaten. Bestämmelsen ändrar inte på beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som utförts av en säljare som är etablerad utanför gemenskapen eller som sålts till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen.

Tjänster som avses ovan anses ha sålts till Finland då konsumenten är etablerad i Finland eller är bosatt eller stadigvarande vistas här. I artiklarna 12—13a i genomförandeförordningen definieras närmare de begrepp som i mervärdesskattedirektivet används i fråga om köparens etablering.

Enligt genomförandeförordningens artikel 12 ska med den plats där en fysisk person är bosatt, oavsett om denne är en beskattningsbar person eller inte, avses den adress som anges i folkbokföringen eller i ett liknande register eller den adress som personen angett för relevant skattemyndighet, såvida det inte finns bevisning för att denna adress inte är korrekt.

Enligt genomförandeförordningens artikel 13 ska med den plats där en fysisk person

stadigvarande vistas, oavsett om denne är en beskattningsbar person eller inte, avses den plats där denna fysiska person vanligtvis vistas till följd av personliga eller yrkesmässiga förbindelser. Om de yrkesmässiga förbindelserna finns i ett annat land än de personliga förbindelserna, eller när det inte finns några yrkesmässiga förbindelser, ska platsen för den stadigvarande vistelsen bestämmas av personliga förbindelser som visar en nära anknytning mellan den fysiska personen och den plats där han vistas.

Enligt genomförandeförordningens artikel 24 b ska om tjänster tillhandahålls en icke beskattningsbar person som är etablerad i mer än ett land eller bosatt i ett land eller stadigvarande vistas i ett annat, företräde ges åt den plats som bäst säkerställer beskattning på den plats där konsumtionen faktiskt sker vid fastställande av platsen för tillhandahållande av dessa tjänster.

Enligt genomförandeförordningens artikel 13a a är etableringsstället för en icke beskattningsbar juridisk person den plats där dennes centrala administrativa funktioner utförs. Enligt punkt b anses som en sådan juridisk persons etableringsställe också platsen för varje annat etableringsställe som har en tillräcklig grad av varaktighet och en lämplig struktur avseende personella och tekniska resurser för att kunna ta emot och använda de tillhandahållna tjänsterna för sitt eget behov.

När tjänster tillhandahålls en icke beskattningsbar juridisk person som är etablerad i mer än ett land eller som är bosatt i ett land och stadigvarande vistas i ett annat land, ska enligt artikel 24 a i genomförandeförordningen företräde ges åt den plats som avses i artikel 13a a i denna förordning om det inte finns bevis för att tjänsten används vid det etableringsställe som avses i artikelns underpunkt b.

I genomförandeförordningens artikel 23.2 föreskrivs att om ett tillhandahållande av tjänster ska beskattas på den plats där köparen är etablerad eller där han är bosatt eller stadigvarande vistas, ska tillhandahållaren fastställa den platsen på grundval av faktauppgifter från köparen samt bekräfta uppgifterna med hjälp av normala kommersiella säkerhetsförfaranden.

För att förtydliga bestämmelserna om beskattning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster fastställs i genomförandeförordningens artiklar 24a och 24b presumtioner som kan upphävas i situationer där det i praktiken är svårt eller omöjligt att fastställa köparens etableringsort, boningsort eller stadigvarande vistelseort.

Enligt genomförandeförordningens artikel 24a.1 ska det om en tillhandahållare av telekommunikationstjänster, sändningstjänster eller elektroniska tjänster tillhandahåller dessa tjänster på en plats som exempelvis en telefonhytt, en telefonkiosk, en surfpunkt, ett internetkafé, en restaurang eller en hotellobbby där det krävs att mottagaren av tjänsten är fysiskt närvarande på den platsen för att tjänsten ska kunna tillhandahållas av den tillhandahållaren, presumeras att köparen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas på platsen och att den tjänsten faktiskt används och utnyttjas där. Om den plats som förutsätter att mottagaren av tjänsten är fysiskt närvarande är ombord på ett fartyg, luftfartyg eller tåg där en persontransport genomförs i gemenskapen, ska platsen enligt artikelns 2 punkt anses vara belägen i persontransportens avgångsland.

I genomförandeförordningens artikel 24b föreskrivs om presumtioner i fråga om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster samt telesändningar som sålts till andra än skattskyldiga. Enligt artikelns punkt a ska det om tjänsterna tillhandahålls via en fast marklinje presumeras att köparen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas på den plats där den fasta marklinjen är installerad. Enligt artikelns punkt b ska det när tjänsterna tillhandahålls via mobila nät presumeras att köparen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas i det land som identifieras genom det mobila landsnumret för det SIM-kort som används när tjänsterna tas emot. Enligt artikelns punkt c ska det i fråga om tjänster för vilka det är nödvändigt att använda en dekoder eller en liknande anordning eller ett programkort och där det inte används någon fast marklinje, presumeras att köparen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas på den plats där dekodern eller den liknande anordningen finns eller, om den

platsen inte är känd, den plats dit programkortet skickas för att användas där.

Enligt artikelns punkt d ska det under andra omständigheter än de som nämns ovan presumeras att köparen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas på den plats som identifieras som sådan av den tillhandahållare som använder två icke motstridiga bevishandlingar enligt artikel 24f i förordningen.

Enligt genomförandeförordningens artikel 24f ska särskilt följande uppgifter tjäna som bevisning:

- köparens faktureringsadress,
- IP-adressen för den anordning som köparen använder eller valfri metod för geolokalisering,
- bankuppgifter, exempelvis platsen för det bankkonto som används för betalning eller den faktureringsadress för köparen som banken har,
- mobilt landsnummer (MCC) för den internationella identitet för mobilabonnet (IMSI) som lagras på det SIM-kort köparen använder,
- platsen för köparens fasta marklinje via vilken tjänsten tillhandahålls denne,
- andra kommersiellt relevanta uppgifter.

I genomförandeförordningens artikel 24d.1 föreskrivs att tillhandahållaren av en tjänst kan motbevisa en presumtion som avses i artikel 24a eller i leden a, b eller c i artikel 24b i denna förordning med hjälp av tre icke motstridiga bevishandlingar som bevisar att köparen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas någon annanstans. Enligt artikelns 2 punkt får en skatteförvaltning motbevisa presumtioner som görs enligt artikel 24a eller 24b i denna förordning om det finns tecken på missbruk eller oegentligheter från tillhandahållarens sida.

I genomförandeförordningens artikel 9a förtydligas vem som är säljare, dvs. vem som ska utföra tjänster för en konsument då tjänsteproducenten säljer elektroniska tjänster som tillhandahålls via ett telekommunikationsnät, ett gränssnitt eller en portal så som marknadsplats för applikationer. Presumtionen är att tillhandahållaren i sådana situationer agerar i eget namn men för tjänsteleverantörens räkning. Tillhandahållaren anses ha köpt och sålt tjänsterna i fråga och ska sålunda ansvara för skatten på de tjänster som sålts

till konsumenter, om inte något annat uttryckligen uppges.

För att ovan nämnda presumtion ska kunna upphävas förutsätts det att tjänsteleverantören uttryckligen anges som säljare och att detta motsvarar parternas avtalsförhållanden. För att tjänsteleverantören ska kunna anses uttryckligen ha angetts som säljare måste den faktura som varje beskattningsbar person som deltar i tillhandahållandet av de elektroniska tjänster utfärdar eller gör tillgänglig innehålla uppgifter om dessa tjänster och tillhandahållaren av dem. Den tillhandahållare som godkänner debitering av köparen eller godkänner leverans av tjänsterna eller fastställer de allmänna villkoren för tillhandahållandet ska inte kunna uttryckligen ange en annan person som tillhandahållare av dessa tjänster.

Den ovan nämnda bestämmelsen ska inte gälla beskattningsbara personer som enbart tillhandahåller hantering av betalningar av elektroniska tjänster eller telefoni.

Enligt genomförandeförordningens artikel 18 kan säljaren fastställa en köparens ställning enbart på den grunden om köparen har meddelat sitt registreringsnummer för mervärdesskatt. Om köparen inte meddelar sitt registreringsnummer för mervärdesskatt kan säljaren betrakta köparen som konsument och redovisa skatten till köparens etableringsstat. Eftersom beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster är densamma oberoende av om köparen är en näringsidkare eller konsument, har köparens ställning betydelse endast när det gäller frågan om huruvida det är säljaren eller köparen som är skyldig att redovisa skatten till konsumtionsstaten. Om köparen meddelar sitt registreringsnummer för mervärdesskatt till säljaren i ett senare skede, måste köparens ställning kontrolleras.

69 j §. I denna paragraf föreslås en teknisk ändring som inte påverkar den svenska texten.

70 b §. Det föreslås att de begrepp som används i fråga om passagerares etablering för enhetligas med den terminologi som används i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

71 §. Enligt paragrafens 6 punkt ska skatt inte betalas på försäljning med stöd av en garantiförbindelse eller annan motsvarande förbindelse av reparationsarbete som hänför sig till en vara, till den utländska näringsidkare som har givit förbindelsen, förutsatt att han inte är skattskyldig i Finland. Enligt den allmänna bestämmelsen i 65 § om försäljning av tjänster åt näringsidkare som trädde i kraft vid ingången av 2010 är beskattningsstället för tjänsterna köparens etableringsställe. Eftersom beskattningsstället för garantireparationer som säljs utomlands enligt 65 § ligger utomlands, föreslås 71 § 6 mom. bli upphävt som onödigt.

72 i §. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till 70 § 1 mom. 7 punkten justeras till en hänvisning till försäljning av varor för att utrusta ett luftfartyg som avses i 70 § 1 mom. 6 punkten samt till 70 § 1 mom. 7 och 8 punkten.

78 a §. Paragrafens svenska lydelse korrigeras så att den motsvarar lydelsen i den finska versionen. Till bestämmelsen ska fogas en anmärkning om att rabatter, gottgörelser och rättelser ska ges av försäljaren och att de ska gälla skattepliktigt gemenskapsförvärv av varor.

89 §. Paragrafen gäller beskattningen av datamedium och adb-program som förvärvats utomlands. Enligt paragrafens 2 mom. är skattegrunden för skatten på ett datamedium och ett därpå lagrat ADB-specialprogram det sammanlagda värdet av datamediet och ADB-specialprogrammet om importören är någon annan än en näringsidkare. Enligt 64 § som trädde i kraft vid ingången av 2010 betraktas som näringsidkare även juridiska personer som intagits i registret över mervärdesskyldiga då tjänster som sålts åt dem är föremål för bestämmelserna om näringsidkares försäljningsland. Till paragrafens 2 mom. föreslås en omnämning av juridiska personer som intagits i registret över mervärdesskyldiga.

123 §. Det föreslås att begreppet hemort som används i paragrafens 3 mom. ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

131 §. Det föreslås att begreppet hemort som används i paragrafens 1 mom. 2 punkten

ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen för blir oförändrat.

12 a kap. **Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster**

Det föreslås att kapitlets rubrik ändras så att den omfattar särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.

I lagens 12 a kap. 133 d—133 j § föreskrivs om särskilda ordningar för tredjeländer. I kapitlets 133 k—133 q § föreskrivs om en ny unionsordning. I 134—134 r § finns gemensamma procedurbestämmelser för båda ordningarna.

133 d §. Framför denna paragraf föreslås en ny mellanrubrik, dvs. ”En särskild ordning som ska tillämpas på skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen”.

I gällande 133 d § föreskrivs om den särskilda ordning som ska tillämpas på elektroniska tjänster som sålts av skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen. Det föreslås att det nuvarande tillämpningsområdet för särskilda ordningar ska utvidgas till att omfatta också radio- och televisionssändningar samt teletjänster.

De begrepp avseende köparens etablering som används i paragrafens 1 mom. ska enligt förslaget förenhetligas med terminologin i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir till denna del oförändrad.

Det föreslås att definitionen av begreppet skattskyldig i paragrafens 2 mom., som inte är etablerad inom gemenskapen, överförs till 133 e § samt att bestämmelserna i 3 och 4 mom. överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna i 134 §.

133 e §. Den definition av begreppet skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen som ingår i gällande 133 d § 2 mom. föreslås bli överförd till 133 e § 1 mom. Samtidigt ändras begreppet hemort till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmel-

sen förblir oförändrat. Det föreslås att begreppet registreringsmedlemsstat som används i den gällande mervärdesskattelagen, med beaktande av definitionen i direktivets artikel 358a, i den svenska lagtexten byts ut mot begreppet identifieringsmedlemsstat (på finska tunnistamisjäsenvaltio).

Paragrafens nuvarande 1 och 2 mom. blir 2 och 3 mom.

Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas en preciserande hänvisning till bestämmelserna om särskilda ordningar som ska tillämpas på skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen. I paragrafens 3 mom. föreslås också justeringar som gäller utvidgning av tillämpningsområdet när det gäller radio- och televisionssändningar samt teletjänster.

133 f §. Det föreslås att bestämmelserna i paragrafens 2 och 3 mom. överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna i 134 a §.

133 g §. Det föreslås att i paragrafens 2 mom. 1 punkten i fråga om radio- och televisionssändningar samt teletjänster görs justeringar som innebär utvidgning av tillämpningsområdet.

Paragrafens 4 mom. ska enligt förslaget överföras till de gemensamma procedurbestämmelserna i 134 b §.

I genomförandeförordningens artiklar 58a och 58b föreskrivs närmare om avregistrering av skattskyldiga.

133 h §. I paragrafens 1 mom. och 2 mom. 2 punkten föreslås i fråga om radio- och televisionssändningar samt teletjänster justeringar som innebär utvidgning av tillämpningsområdet.

Dessutom föreslås justering av texten i paragrafens 2 mom. Enligt ett tillägg till momentet ska i skattedeklarationen uppges det totala skattebeloppet och den skattesats som ska tillämpas.

Paragrafens 4 och 5 mom. ska enligt förslaget överföras till de gemensamma procedurbestämmelserna i 134 c §.

133 i §. Det föreslås att bestämmelserna om betalning av skatt överförs från 1 mom. till de gemensamma procedurbestämmelserna i 134 d §.

Särskilda ordningar för skattskyldiga som är etablerade i en annan gemenskapsstat än konsumtionsmedlemsstaten

Den mellanrubrik som föreslås bli fogad till 12 a kap. hänför sig till 133 k—133 q §. I de nya paragraferna föreskrivs om unionsordningen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. Bestämmelserna är baserade på mervärdesskattedirektivets artiklar 369a—369k som träder i kraft 2015.

133 k §. I denna paragraf föreskrivs vem som har rätt att använda unionsordningen. Bestämmelsen är baserad på mervärdesskattedirektivets artikel 369b.

Enligt den föreslagna paragrafen får den särskilda ordningen användas av en skattskyldig som är etablerad i någon annan gemenskapsstat än konsumtionsmedlemsstaten och som säljer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster till konsumenter, dvs. till andra än näringsidkare som är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten eller som är bosatta eller stadigvarande vistas i konsumtionsmedlemsstaten.

I artikel 12—13a i genomförandeförordningen definieras begreppen som gäller förvärvarens etableringsställe.

133 l §. I denna paragraf definieras begreppet skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten, identifieringsmedlemsstat och konsumtionsmedlemsstat. Bestämmelsen är baserad på mervärdesskattedirektivets artikel 358.3 och artikel 369a.

I paragrafens 1 mom. definieras begreppet skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten. Därmed avses en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen men inte i konsumtionsmedlemsstaten. Enligt definitionen får den särskilda ordningen i fråga om tjänster som utförs i Finland inte användas av en säljare som antingen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i Finland.

Enligt paragrafens 2 mom. avses med identifieringsmedlemsstat den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet, om sätet är beläget inom gemenskapen. Om den skattskyldige

inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen är identifieringsmedlemsstaten den medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe.

Enligt paragrafens 3 mom. kan en skattskyldig som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen men har flera fasta driftställen inom gemenskapen själv välja vilken stat den vill använda som identifieringsmedlemsstat. Den skattskyldige ska enligt förslaget vara bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.

I paragrafens 4 mom. definieras begreppet konsumtionsmedlemsstat på motsvarande sätt som i 133 e §.

133 m §. I denna paragraf föreskrivs om anmälningsskyldighet för inledning av verksamhet som avses i 133 k §. Bestämmelsen är baserad på mervärdesskattedirektivets artikel 369c.

Enligt paragrafens 1 mom. ska en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland på elektronisk väg göra en anmälan till Skatteförvaltningen om inledande av verksamhet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är annan än Finland iakttä motvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 n §. I denna paragraf föreskrivs om registrering och strykning av skattskyldiga i och från identifieringsregistret. Bestämmelsen är baserad på mervärdesskattedirektivets artikel 369d och 369e.

Enligt paragrafens 1 mom. ska en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland föras in i det register över mervärdesskatteskyldiga som avses i 172 §. Som individuellt identifieringsnummer ska användas det nummer som tidigare tilldelats den skattskyldige med avseende på dennes förpliktelser.

I paragrafens 2 mom. räknas upp situationer som leder till att en skattskyldig stryks ur identifieringsregistret och sålunda inte längre har rätt att använda den särskilda ordningen. En skattskyldig utesluts från den särskilda ordningen om den skattskyldige meddelar att den inte längre tillhandahåller radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster el-

ler teletjänster eller om det annars kan antas att den skattskyldiges verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen har avslutats, om den skattskyldiga inte längre uppfyller villkoren för att få använda den särskilda ordningen, eller om den skattskyldige ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

I genomförandeförordningens artiklar 58a och 58b definieras närmare när en skattskyldig anses ha upphört med sin skattepliktiga verksamhet och när den skattskyldige ständigt anses bryta mot reglerna i den särskilda ordningen.

I genomförandeförordningens artikel 58a föreskrivs att om en beskattningsbar person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna inte har tillhandahållit någon av de tjänster som omfattas av denna ordning i någon konsumtionsmedlemsstat under åtta på varandra följande kalenderkvartal, ska den beskattningsbara verksamheten anses ha avslutats. Detta avslutande ska inte hindra den beskattningsbara personen från att utnyttja någon av de särskilda ordningarna när han på nytt inleder verksamhet som omfattas av någon av dessa ordningar.

Enligt genomförandeförordningens artikel 58b.2 ska en beskattningsbar person anses ständigt ha brutit mot reglerna i en av de särskilda ordningarna i åtminstone följande fall:

a) påminnelser har utfärdats till den beskattningsbara personen av identifieringsmedlemsstaten för tre närmast föregående kalenderkvartal, och mervärdesskattedeklarationen har inte lämnats in för vart och ett av dessa kalenderkvartal inom tio dagar efter det att påminnelsen har skickats ut,

b) påminnelser har utfärdats till den beskattningsbara personen av identifieringsmedlemsstaten för tre närmast föregående kalenderkvartal, och den beskattningsbara personen har inte betalat hela den deklarerade mervärdesskatten för vart och ett av dessa kalenderkvartal inom tio dagar efter det att påminnelsen har skickats ut, förutom då det återstående obetalda beloppet understiger 100 euro för vart och ett av dessa kalenderkvartal,

c) den beskattningsbara personen har efter en begäran från identifieringsmedlemsstaten eller konsumtionsmedlemsstaten, och en må-

nad efter en efterföljande påminnelse från identifieringsmedlemsstaten, underlåtit att göra de räkenskaper som avses i artiklarna 369 och 369k i mervärdesskattedirektivet tillgängliga på elektronisk väg.

Om en beskattningsbar person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna inte har tillhandahållit någon av de tjänster som omfattas av denna ordning i någon konsumtionsmedlemsstat under åtta på varandra följande kalenderkvartal, ska den beskattningsbara verksamheten i enlighet med artikelns punkt 1 fortsatt vara utesluten från att utnyttja någon av ordningarna i alla medlemsstater under åtta kalenderkvartal efter det kalenderkvartal under vilket den beskattningsbara personen uteslöts.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om registrering av en skattskyldig som tillämpar den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland. För att möjliggöra tillsyn ska en sådan skattskyldig införas också i identifieringsregistret i Finland ifall försäljaren är skyldig att betala skatt i Finland. Enligt direktivet kan konsumtionsmedlemsstaterna upprätthålla egna identifieringssystem.

133 o §. I denna paragraf föreskrivs om en sådan skattskyldigs skattedeklaration och beskattningsperiod som utnyttjar den särskilda ordningen. Bestämmelsen är baserad på artiklarna 369f och 369g i mervärdesskattedirektivet.

Enligt paragrafens 1 mom. ska en skattskyldig som utnyttjar den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, för varje skatteperiod avge skattedeklaration på elektronisk väg till skatteförvaltningen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs i överensstämmelse med direktivet om vad som ska uppges i skattedeklarationen. Deklarationen ska innehålla uppgifter om skattepliktiga radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster samt teletjänster som har sålts inom hela gemenskapen. Försäljningarna och de skatter som ska betalas för dem ska specificeras för varje konsumtionsmedlemsstat. Dessutom ska uppges det sammanlagda beloppet av skatterna i fråga om varje skattesats samt den skattesats som tillämpas.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs vilka ytterligare uppgifter som ska lämnas, om den skattskyldige utöver ett fast driftställe i Finland dessutom någon annanstans i gemenskapen har ett eller flera driftställen varifrån tjänster tillhandahålls. I så fall ska i skattedeklarationen för varje konsumtionsmedlemsstat uppges totalvärdet av tjänsterna inom den särskilda ordningen områdesvis för varje sådan medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe, samt det individuella identifieringsnumret för varje fast driftställe.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. är skatteperioden för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett kalenderkvartal. Skattedeklaration ska avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

Enligt den föreslagna paragrafens 5 mom. ska en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten. Påföljderna för eventuell överträdelse av dessa bestämmelser bestäms i enlighet med mervärdesskattelagen när det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

133 p §. I denna paragraf föreskrivs när och hur skatt ska betalas. Bestämmelsen är baserad på mervärdesskattedirektivets artikel 369i.

Enligt paragrafens 1 mom. ska en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland betala det sammanlagda beloppet av de skatter som redovisas för en skatteperiod betalas senast den 20 dagen i kalendermånaden efter skatteperioden. Detta motsvarar tidsfristen för avgivande av skattedeklaration.

Enligt paragrafens 2 mom. ska en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland iakta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten. Påföljder för eventuell överträdelse av dessa bestämmelser bestäms i fråga om skatt som ska betalas till Finland i enlighet med mervärdesskattelagen.

133 q §. I denna paragraf föreskrivs om sådana skattskyldigas rätt till avdrag och återbäring som använder den särskilda ordning-

en. Bestämmelsen är baserad på artikel 369j i mervärdesskattedirektivet.

Enligt huvudregeln i paragrafens 1 mom. får en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i Finland, inte göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med skattepliktig verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen. Den skattskyldige har inte heller rätt till återbäring för anskaffningar i Finland enligt 131 §. Däremot har den skattskyldige rätt till återbäring för dessa anskaffningar enligt 122 §.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs att om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige är skyldig att registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som enligt de allmänna bestämmelserna ska lämnas för denna skattepliktiga verksamhet göra avdrag enligt 10 kap. från sådana anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. motsvarar rätten till återbäring och avdrag till sin omfattning den avdragsrätt för skattskyldiga företag som följer av de allmänna bestämmelserna.

Gemensamma procedurbestämmelser

Det föreslås att till lagens 12 a kap. fogas en ny mellanrubrik för 134—134 r §. I dessa nya paragrafer föreskrivs om gemensamma procedurbestämmelser för de båda särskilda ordningarna.

134 §. Enligt förslaget ska till de gemensamma procedurbestämmelserna överföras de bestämmelser som tidigare ingick i 133 d § 3 och 4 mom. De är baserade på artiklarna 359 och 369b i mervärdesskattedirektivet.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska den särskilda ordningen tillämpas på alla sådana försäljningar i gemenskapen som en skattskyldig utför inom ramen för den särskilda ordningen. Den skattskyldige kan sålunda inte välja att tillämpa det allmänna förfarandet för försäljningar till vissa medlems-

stater och tillämpa den särskilda ordningen på försäljningar till andra medlemsstater. En skattskyldig som använder unionsordningen ska dock tillämpa förfarandet i enlighet med de allmänna bestämmelserna på försäljning till medlemsstater där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe.

Den särskilda ordningen ska inte tillämpas på försäljning till mervärdesskatteskyldiga, registrerade juridiska personer som inte är näringsidkare, eftersom juridiska personer som hör till denna kategori i enlighet med 64 § ska jämföras med näringsidkare.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska omvänd skattskyldighet inte tillämpas på en skattskyldigs försäljning inom ramen för den särskilda ordningen till sådana juridiska personer i konsumentställning som inte är införda i registret över mervärdesskatteskyldiga. Bestämmelsen behövs för att förfarandet i detta avseende så långt som möjligt ska kunna koordineras inom hela gemenskapen.

134 a §. Gällande 133 f § 2 och 3 mom. överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna.

Enligt paragrafens 1 mom. ska den skattskyldige på elektronisk väg underrätta Skatteförvaltningen om ändringar i de uppgifter som lämnats i inledningsanmälan samt om att verksamheten upphör eller ändras. Bestämmelsen är baserad på artiklarna 360 och 369c i mervärdesskattedirektivet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om de identifieringsuppgifter som ska lämnas i inledningsanmälan samt om sättet att lämna anmälan enligt 1 mom.

134 b §. Det föreslås att bestämmelsen i gällande 133 g § 4 mom. ska överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna.

Enligt den föreslagna paragrafen ska skatteförvaltningen på elektronisk väg underrätta en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland om sina registreringsåtgärder i anslutning till identifieringsregistret. Skatteförvaltningen ska i enlighet med 175 § 2 mom. på begäran ge parterna överklagbara beslut i registreringsärenden.

134 c §. Det föreslås att procedurbestämmelserna i gällande 133 h § 4 och 5 mom. överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna.

Paragrafen är baserad på mervärdesskattedirektivets artiklar 366 och 369h.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska skattedeklaration avgas i euro. Om den skattskyldiges identifieringsmedlemsstat är en medlemsstat som inte har tagit i bruk euron, kan den kräva att deklarationen ska avgas i dess nationella valuta. I fråga om försäljningar i annan valuta än euro ska omräkning göras enligt den växelkurs som Europeiska centralbanken offentliggör för skatteperiodens sista dag.

Enligt paragrafens 2 mom. meddelar Skatteförvaltningen närmare föreskrifter om hur elektroniska deklarerationer ska avgas.

134 d §. Bestämmelsen i gällande 133 i § 1 mom. ska enligt förslaget överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna. Paragrafen är baserad på mervärdesskattedirektivets artiklar 367 och 369i.

Enligt paragrafen ska i samband med betalning hänvisas till skattedeklarationen i fråga. Skatten ska betalas till ett bankkonto i euro som Skatteförvaltningen bestämmer.

134 e §. Det föreslås att bestämmelserna i gällande 133 k § överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna. Den föreslagna paragrafen gäller sådana skattskyldigas redovisnings- och informationsskyldighet som använder den särskilda ordningen. Bestämmelsen är baserad på mervärdesskattedirektivets artiklar 369 och 369k.

134 f §. Det föreslås att bestämmelsen i gällande 133 l § överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs hur procedurbestämmelserna om de särskilda ordningarna förhåller sig till lagens övriga procedurbestämmelser. På en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska enligt huvudregeln tillämpas procedurbestämmelserna i lagens 13—22 kap. Detta gäller i princip skatter som ska redovisas både till Finland och till andra medlemsstater. Lagens procedurbestämmelser ska enligt förslaget, i fråga om skatt som ska betalas till Finland, tillämpas också på en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är en annan medlemsstat. I lagförslagets 134 g—134 r § föreskrivs om undantag från dessa huvudreg-

ler och om komplement till de allmänna procedurbestämmelserna.

Lagens materiella bestämmelser ska enligt förslaget tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen endast i fråga om skatt som ska betalas till Finland, dvs. till den del som Finland är konsumtionsmedlemsstat.

134 g §. Det föreslås att bestämmelsen i gällande 133 m § överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna.

Enligt paragrafen ska bestämmelserna om periodisering i 13 kap. inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

134 h §. Det föreslås att bestämmelsen i gällande 134 n § överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna.

Paragrafens 1 mom. justeras så att den tidsfrist för betalning av skatt som avses i 147 § 1 mom. inte ska tillämpas på affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordning som den skattskyldige använder.

Det föreslås att bestämmelsen i gällande 133 n § 2 mom. överförs till paragrafens 2 mom.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra avdrag enligt 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet återbäras till den skattskyldige. Skatteförvaltningen återbär på ansökan eller på basis av annan utredning den skatt som inte har dragits av för en räkenskapsperiod efter att den avslutats, om den skattskyldige inte vill skjuta fram den till följande räkenskapsperiod. Det föreslås att regleringen ändras så att det oavdragna beloppet i dessa sällsynta situationer inte längre ska skjutas fram till senare skatteperioder. I stället ska beloppet återbäras till den skattskyldige. Ändringen är baserad på genomförandeförordningens artikel 61.1 där det föreskrivs att ändringar av de sifferuppgifter som anges i en mervärdesskattedeklaration får, efter att den har lämnats in, endast göras genom ändringar av denna deklaration och inte genom justeringar i en senare deklaration.

134 i §. Det föreslås att bestämmelsen i gällande 133 o § överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna. Enligt paragrafen ska ärenden som gäller den särskilda ordningen handläggas hos Skatteförvaltningen.

Till Skatteförvaltningen i Finland ska lämnas in inledningsanmälningar och skattedeklarationer i sådana fall då Finland är identifieringsmedlemsstat. Skatteförvaltningen ska också handlägga ärenden som gäller beskattning och tillsyn i fråga om skatt som ska betalas till Finland i sådana fall då identifieringsmedlemsstaten är en annan medlemsstat. Skatteförvaltningen är i enlighet med förordningen om administrativt samarbete behörig myndighet när det gäller utbyte av information och förmedling av betalningar mellan medlemsstaterna.

134 j §. Det föreslås att bestämmelsen i gällande 133 p § överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna. Paragrafen gäller och förtydligar bestämmelserna om deklARATIONSSKYLDIGHET i förhållande till lagens allmänna procedurbestämmelser.

Enligt paragrafens 1 mom. ska bestämmelserna om deklARATIONSSKYLDIGHET i lagens 161, 162 och 162 a § samt i 164 § 1 mom. inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Det saknar betydelse om identifieringsmedlemsstaten är Finland eller någon annan medlemsstat.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt i 165 § om sammandragsdeklaration tillämpas på skattedeklarationer från skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 k §. Denna paragraf motsvarar till innehållet gällande 133 q §, men det föreslås att tillämpningsområdet justeras så att det omfattar också unionsordningen. Genom den föreslagna paragrafen förtydligas bestämmelsen om registrering av den särskilda ordningen, i förhållande till lagens allmänna procedurbestämmelser.

Den föreslagna paragrafens 1 mom. gäller den särskilda ordningen för tredjeländer. En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen men använder den särskilda ordningen ska inte registreras i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §

utan i stället föras in i identifieringsregistret enligt 133 g §.

Paragrafens 2 mom. gäller skattskyldiga som använder unionsordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland. En sådan skattskyldig ska inte heller föras in i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § utan i stället föras in i det identifieringsregister som avses i 133 g §. Bestämmelsen behövs eftersom en skattskyldig som använder den särskilda ordningen enligt mervärdesskattedirektivets artikel 369d endast i identifieringsmedlemsstaten ska registreras som mervärdesskattskyldig för skattepliktiga transaktioner inom ramen för detta system.

Det föreslås att 2 mom. i den gällande paragrafen blir 3 mom. Vidare föreslås att till bestämmelsen fogas en hänvisning till 2 mom. som gäller skattskyldiga som inte är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten.

134 l §. Det föreslås att till de gemensamma procedurbestämmelserna överförs bestämmelsen i gällande 133 r § enligt vilken på skatt som ska betalas till en annan medlemsstat inte ska tillämpas lagens bestämmelser om påförande av skatt. Det föreslås att bestämmelsen justeras så att den gäller endast transaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

Enligt gällande 133 r § 2 mom. kan bestämmelserna i 182 § om skatteförhöjning tillämpas på en skattskyldig vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Enligt artikel 63a.3 i genomförandeförordningen ansvarar konsumtionsmedlemsstaten för uppbörden av mervärdesskatt. Därför föreslås att den nämnda bestämmelsen inte ska tas in i mervärdesskattelagen.

134 m §. Det föreslås att bestämmelsen i gällande 133 s § överförs till de gemensamma procedurbestämmelserna. I den ingår specialbestämmelser om påförande av skatt som ska betalas till Finland när det är fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

För tydlighetens skull föreslås till paragrafens 2 mom. en hänvisning till 23 § i skattekontolagen (604/2009).

Det föreslås att till paragrafens 3 mom. ska fogas en hänvisning till 133 p § 1 mom. som gäller skattskyldiga som är etablerade på an-

nat håll inom gemenskapen än i konsumtionsmedlemsstaten.

134 n §. Det föreslås att till de gemensamma procedurbestämmelserna från gällande 133 t § överförs bestämmelsen enligt vilken på skatt som ska betalas till en annan medlemsstat inte ska tillämpas bestämmelserna om handledning och förhandsavgörande.

134 o §. Det föreslås att till de gemensamma procedurbestämmelserna från gällande 133 u § överförs bestämmelsen om återbäring av överbetald skatt. I den föreslagna paragrafens 1 mom. görs en sådan justering att bestämmelsen ska tillämpas i fråga om affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen. I hänvisningarna i paragrafens 2 mom. föreslås justeringar till följd av att bestämmelserna ändrats.

I genomförandeförordningens artikel 61.1 föreskrivs att ändringar av de sifferuppgifter som anges i en mervärdesskattedeklaration får, efter det att den har lämnats in, endast göras genom ändringar av denna deklARATION och inte genom justeringar i en senare deklARATION. Enligt punkt 2 ska ändringarna lämnas till identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg inom tre år från den dag då den ursprungliga deklARATIONEN skulle ha lämnats in. Enligt artikelns punkt 2.2 ska konsumtionsmedlemsstatens regler om fastställande av skatt och rättelser dock inte påverkas.

Enligt genomförandeförordningens artikel 63.1 ska en identifieringsmedlemsstat som tar emot ett belopp som är högre än det belopp som följer av den mervärdesskattedeklaration som lämnas in återbetala det överskjutande beloppet direkt till den berörda beskattningsbara personen. I artikelns punkt 2 föreskrivs att om en identifieringsmedlemsstat har mottagit ett belopp avseende en mervärdesskattedeklaration som senare visar sig vara felaktig och den medlemsstaten redan har fördelat detta belopp till konsumtionsmedlemsstaterna, ska dessa konsumtionsmedlemsstater återbetala sin respektive andel av eventuella överskjutande belopp direkt till den beskattningsbara personen.

Enligt artikel 46.3 i förordningen om administrativt samarbete ska identifieringsmedlemsstaten, när det gäller de betalningar som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten,

ha rätt att från den 1 januari 2015 till den 31 december 2016 behålla 30 procent och från den 1 januari 2017 till den 31 december 2018 15 procent av de belopp som hör till unionens system och som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten. Av denna anledning föreskrivs i genomförandeförordningens artikel 63.3 att när överskjutande belopp avser perioder fram till och med den sista deklarationsperioden 2018, ska identifieringsmedlemsstaten emellertid återbetala den relevanta andelen av den motsvarande delen av belopp som behållits i enlighet med förordningen och konsumtionsmedlemsstaten ska återbetala det överskjutande beloppet minskat med det belopp som ska återbetalas av identifieringsmedlemsstaten.

134 p §. Det föreslås att till de gemensamma procedurbestämmelserna överförs bestämmelsen i gällande 133 v § om återbäring av överbetald skatt och om ränta på beloppet.

Hänvisningen i 2 mom. till räntan på skatt som avses i 133 n § ska slopas som onödig på grund av förändringen av återbäringsförfarandet i 134 h § 2 mom. Räntan på beloppet som återbärs med stöd av 134 h § 2 mom. räknas från betalningsdagen för skatten.

134 q §. Det föreslås att till de gemensamma procedurbestämmelserna överförs bestämmelsen i gällande 133 x §.

134 r §. Det föreslås att till de gemensamma procedurbestämmelsernas överförs bestämmelsen i gällande 133 y §. Till bestämmelsen fogas hänvisningar till 133 m och 133 o § och dessutom justeras den nuvarande hänvisningen i 133 k § så att den avser 134 e §. Den nuvarande hänvisningen till 133 f ska justeras till att gälla även 134 a § om de gemensamma procedurbestämmelserna.

II AVDELNINGEN

13 kap. Periodisering

Det föreslås att rubriken för 13 kap. 134 § överförs till 135 §.

135 §. Det föreslås att 134 § i den gällande lagen blir 135 §.

135 a §. Det föreslås att 135 § i den gällande lagen blir 135 a §.

136 §. Det föreslås att hänvisningen till gällande 135 § slopas som obehövlig.

150 §. Begreppet hemort som används i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

156 a §. Begreppet hemort som används i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

173 a §. Begreppet hemort som används i paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

188 a §. För tydlighetens skull fogas till paragrafens 2 mom. en hänvisning till 23 § i skattekontolagen.

209 a §. Begreppet hemort som används i paragrafens 2 och 4 mom. föreslås bli ändrat till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

1.2 Lag om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996)

Beskattningsplats för tjänster

Den 1 januari 2015 ändras bestämmelserna om beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljare som är etablerade inom gemenskapen levererar till konsumenter inom gemenskapen så att tjänsterna beskattas i köparens och inte i säljarens etableringsstat. Beskattningsplatsen blir sålunda i alla situationer köparens etableringsställe.

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till konsumenter som är etablerade i landskapet Åland ska sålunda, liksom för närvarande, beskattas i Finland oberoende av var säljaren är etablerad. På motsvarande sätt ska radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljare som är etablerade i landskapet Åland levererar till konsumenter i andra medlemsstater och utanför gemenskapen fortfarande inte beskattas i Fin-

land. I speciallagen för landskapet behöver sålunda till denna del inte tas in bestämmelser om situationer där det är fråga om att förhindra utebliven beskattning eller dubbelbeskattning.

Särskilda ordningar

På motsvarande sätt som den nuvarande särskilda ordningen för tredjeländer, gäller den nya unionsordningen endast försäljning till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen, vilket innebär att den inte är direkt tillämplig på köpare som är etablerade i landskapet. Eftersom mervärdesskattedirektivet inte reglerar det beskattningsförfarande som ska tillämpas i landskapet Åland hindrar det dock inte Finland att lagstifta om en sådan särskild ordning. I situationer som den särskilda ordningen inte tillämpas på ska skatt betalas enligt det allmänna beskattningsförfarandet i konsumtionsmedlemsstaten.

Enligt mervärdesskattedirektivet som ändrats genom beskattningsplatsdirektivet och enligt genomförandeförordningen är identifieringsmedlemsstaten, i det fall att en skattskyldig som använder unionens ordning har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen, således den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet. Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utanför gemenskapen men har flera fasta driftställen inom gemenskapen, kan den skattskyldige som identifieringsmedlemsstat välja vilken som helst medlemsstat där den har ett fast driftställe. Den särskilda ordningen ska inte tillämpas på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som utförs i en medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har fast driftställe.

Enligt 25 b § i speciallagen för landskapet Åland kan den nuvarande särskilda ordningen för tredjeländer tillämpas också då elektroniska tjänster säljs till en konsument som är etablerad i landskapet. Om identifieringsmedlemsstaten är en annan medlemsstat än Finland ska säljaren dock direkt till Skatte-

förvaltningen i Finland avge deklaration och betala skatt för försäljningar till konsumenter som är etablerade i landskapet. Om identifieringsmedlemsstaten är en annan stat än Finland och säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland, kan den särskilda ordningen enligt 25 d § dock inte tillämpas på elektroniska tjänster som har sålts till en köpare som är etablerad i landskapet.

Den nuvarande särskilda ordningen för tredjeländer ska enligt förslaget i fråga om landskapet Åland utsträckas till att utöver elektroniska tjänster gälla också radio- och televisionssändningar samt teletjänster.

En säljare som uppfyller förutsättningarna för användning av unionsordningen och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland kan tillämpa den nya särskilda ordningen på tjänster som levereras till konsumenter som är etablerade i Fasta Finland och landskapet Åland. Säljaren ska dock avge deklaration och betala skatt för försäljningar till konsumenter som är etablerade i landskapet Åland separat, direkt till Skatteförvaltningen i Finland, eftersom andra medlemsstater enligt förslaget inte är skyldiga att tillämpa den särskilda ordningen på sådana försäljningar. Om en sådan säljare har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe någon annanstans i Finland, ska den särskilda ordningen dock inte tillämpas på försäljning av tjänster till konsumenter som är etablerade i landskapet. Om Finland är identifieringsmedlemsstat för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, ska denna inte tillämpas på tjänster som levererats till konsumenter som är etablerade i Fasta Finland eller landskapet Åland.

En näringsidkare som är etablerad i landskapet Åland kan tillämpa unionens särskilda ordning på försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenter som är etablerade i andra medlemsstater, om näringsidkaren uppfyller villkoren för användning av ordningen. Om en säljare har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i landskapet eller annars utanför gemenskapen, kan säljaren som identifieringsmedlemsstat välja någon av de medlemsstater där säljaren har ett fast

driftsställe. Om en säljare har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet någon annanstans i Finland eller i en annan medlemsstat, är identifieringsmedlemsstaten den medlemsstat där säljaren är etablerad. Om en säljare är etablerad endast i landskapet Åland kan säljaren tillämpa den särskilda ordningen för tredjeländer men inte unionsordningen.

En säljare som är etablerad i landskapet Åland och vars identifieringsmedlemsstat är Finland kan tillämpa unionsordningen på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenter som är etablerade i andra medlemsstater, men inte i Fasta Finland eller i landskapet Åland. En säljare som är etablerad i landskapet och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan stat än Finland, kan enligt förslaget tillämpa unionens särskilda ordning på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till konsumenter som är etablerade i andra medlemsstater, om säljaren inte har ett fast driftsställe i Fasta Finland, men inte på tjänster till konsumenter som är etablerade i landskapet.

6 a §. Begreppet hemort som används i paragrafens 1 och 2 mom. ändras enligt förslaget till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

7 §. I 7 § i speciallagen finns i fråga om landskapet till följd av skattegränsen särskilda bestämmelser om immateriella tjänster såsom radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.

Enligt den gällande paragrafens 1 mom. ska landskapet Åland vid tillämpning av mervärdesskattelagens 69 h och 69 i § inte anses ligga utanför gemenskapen. Detta innebär skatteplikt för tjänster som en i Finland etablerad säljare säljer till konsumenter som är etablerade i landskapet. Paragrafens 2 mom. gäller den situationen att ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat säljer en tjänst som avses ovan till en konsument som är etablerad i landskapet. För att tjänsten inte ska bli obeskattad ska sådan försäljning beskattas i Finland. Paragrafens 3 mom. gäller den situationen att en säljare av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster är etablerad i landskapet medan köparen är etablerad i nå-

gon annan medlemsstat än Finland. För att förhindra dubbelbeskattning beskattas sådan försäljning inte i Finland.

Från och med den 1 januari 2015 är beskattningsplatsen alltid köparens etableringsställe när det är fråga om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till en konsument med stöd av mervärdesskattelagens 69 i §. Därför föreslås att hänvisningarna i paragrafens 1 och 2 mom. till mervärdesskattelagens 69 i §, som gäller de nämnda tjänsterna, samt paragrafens 3 mom. ska strykas som obehövliga.

Enligt mervärdesskattelagens föreslagna 69 i § ska radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till en konsument som är etablerad i Finland beskattas i Finland, om konsumenten är etablerad här. Detta innebär dels att beskattningsplatsen för sådana tjänster blir Finland då säljaren är ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat och köparen är en finländsk konsument. Å andra sidan ska sådana tjänster beskattas i en annan medlemsstat då säljaren är ett i Finland etablerat företag och köparen en konsument som är etablerad i den andra medlemsstaten. I fråga om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som levererats till säljare som är etablerade utanför gemenskapen eller som sålts till konsumenter som är etablerade utanför gemenskapen, sker enligt förslaget inga förändringar.

Begreppet hemort i som använts i 2 mom. 1 punkten föreslås bli ändrad till begreppet säte för ekonomisk verksamhet. Det föreslås att de begrepp som i paragrafens 2 mom. 3 punkten används i fråga om köparens etablering förenhetligas med den terminologi som används i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir till denna del oförändrat.

14 §. Det föreslås att de begrepp som används i paragrafen i fråga om köparens etablering förenhetligas med den terminologi som används i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

24 §. Begreppet hemort som används i den gällande paragrafens 3 mom. byts enligt förslaget ut mot säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrad.

25 b §. I den gällande paragrafen föreskrivs om tillämpning av den särskilda ordningen på elektroniska tjänster i en situation där tjänsterna säljs från ett tredjeland till en konsument som är etablerad i landskapet Åland. Enligt bestämmelsen kan den nuvarande särskilda ordningen för tredjeländer tillämpas också på försäljning av elektroniska tjänster till konsumenter som är etablerade i landskapet.

Det föreslås att tillämpningsområdet för den nuvarande särskilda ordningen utsträcks till att gälla också teletjänster samt radio- och televisionssändningar som säljs till konsumenter som är etablerade i landskapet Åland. I paragrafens 1 mom. föreslås sålunda vissa justeringar. Vidare föreslås att de begrepp gällande köparens etablering som används i momentet ska förenhetligas med den terminologi som används i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att bestämmelsen omfattar också unionsordningen i situationer där säljarens identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland. I situationer där identifieringsmedlemsstaten är Finland ska det allmänna beskattningsförfarandet tillämpas både på försäljning som sker i Fasta Finland och på försäljning i landskapet Åland.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om undantag när det gäller tillämpning av den särskilda ordningen i situationer där säljarens identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland. Säljaren ska då avge deklaration och betala skatt för försäljning till konsumenter som är etablerade i landskapet separat, direkt till Skatteförvaltningen i Finland. På sådana säljare ska i övrigt tillämpas beskattningsförfarandet enligt den särskilda ordningen för Finland. Tillämpningsområdet för paragrafens 2 mom. utsträcks till att gälla också unionsordningen.

I paragrafens 3 mom. preciseras begreppet konsumtionsmedlemsstat som används i mervärdesskattelagens 133 e § 3 mom. i situationer där tjänster säljs till köpare som är

etablerade i landskapet Åland. Det föreslås att till paragrafens 3 mom. fogas en hänvisning till mervärdesskattelagens 133 l § 4 mom. som gäller skattskyldiga som är etablerade i andra medlemsstater inom gemenskapen än i konsumtionsmedlemsstaten. Konsumtionsmedlemsstaten anses också i sådana situationer vara Finland.

25 c §. I denna paragraf föreskrivs om tillämpning av den nuvarande särskilda ordningen för elektroniska tjänster på säljare som är etablerade i landskapet Åland. Enligt bestämmelsen kan en säljare som är etablerad i landskapet använda den nuvarande särskilda ordningen för tredjeländer, trots att säljaren är införd i registret över mervärdesskattskyldiga i Finland.

Till följd av de ändringar som gäller särskilda ordningar föreslås att hänvisningen i 1 mom. till 12 kap. som gäller den nuvarande särskilda ordningen justeras så att den avser 133 d §.

Det föreslås att begreppet hemort som används i paragrafens 1 mom. ändras till begreppet säte för den ekonomiska verksamheten. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

Hänvisningen i paragrafens 3 mom. till mervärdesskattelagens 133 q § ändras så att den avser 134 k § 1 mom. Tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir oförändrat.

25 d §. I denna paragraf föreskrivs om det beskattningsförfarande som ska tillämpas på försäljning inom landskapet Åland, när säljaren är etablerad i landskapet och använder den nuvarande särskilda ordningen för elektroniska tjänster, i sådana fall då identifieringsmedlemsstaten är en annan medlemsstat än Finland. Enligt bestämmelsen ska på försäljning till konsumenter inom landskapet inte tillämpas den nuvarande särskilda ordningen. Bestämmelsens ordalydelse ska enligt förslaget utvidgas till att omfatta också teletjänster samt radio- och televisionssändningar.

Det föreslås att tillämpningsområdet för bestämmelsen utsträcks till att gälla också unionsordningen. På en i landskapet Åland etablerad säljares försäljning till konsumenter inom landskapet ska enligt förslaget inte tillämpas unionsordningen, om den i landskapet etablerade skattskyldiges identifierings-

medlemsstat är en annan medlemsstat än Finland. En sådan skattskyldig ska enligt förslaget tillämpa den särskilda ordningen endast på försäljning av tjänsterna i fråga till konsumenter som är etablerade i Fasta Finland och i andra medlemsstater. Däremot ska deklaration för försäljning till konsumenter som är etablerade i landskapet avges och skatt betalas i enlighet med det allmänna beskattningsförfarandet. Om en säljare som är etablerad i landskapet har ett fast driftställe i Fasta Finland ska den särskilda ordningen emellertid inte tillämpas heller på försäljning till konsumenter som är etablerade i Fasta Finland.

Också i situationer där identifieringsmedlemsstaten för en säljare som är etablerad i landskapet Åland är Finland, ska unionsordningen tillämpas endast på försäljning av tjänsterna i fråga till konsumenter som är etablerade i andra medlemsstater. Däremot ska skatten på försäljning till konsumenter som är etablerade i landskapet och likaså till konsumenter som är etablerade i Fasta Finland redovisas i enlighet med det allmänna beskattningsförfarandet.

Det föreslås att begreppet hemort som används i den gällande paragrafen ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir till denna del oförändrat.

25 e §. I denna paragraf föreskrivs om sådana säljares avdrags- och återbäringsrätt som använder den särskilda ordningen och är

etablerade i landskapet Åland. Eftersom en i landskapet etablerad säljare som använder den särskilda ordningen anses vara etablerad i Finland, har säljaren till åtskillnad från andra skattskyldiga som tillämpar den särskilda ordningen rätt att göra avdrag för förvärv som gjorts i Finland.

Det föreslås att den gällande paragrafens begrepp hemort ändras till säte för ekonomisk verksamhet. Det faktiska tillämpningsområdet för bestämmelsen förblir till denna del oförändrat.

2 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna ska träda i kraft vid ingången av år 2015.

Lagarna ska enligt förslaget tillämpas på tjänster som har utförts efter att lagarna trätt i kraft. På förskottsbetalningar som gjorts före ikraftträdandet ska tillämpas de bestämmelser som gällde innan lagarna trädde i kraft.

Enligt artikel 2 i rådets förordning nr 967/2012 kan en skattskyldig som inte är etablerat inom gemenskapen eller i en konsumtionsmedlemsstat redan från och med den 1 oktober 2014 göra en sådan inledningsanmälan som avses i mervärdesskattelagens 133 f eller 133 m § för registrering i de särskilda ordningarna.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av mervärdesskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 11 §, 71 § 6 punkten, 133 r—133 y §, sådana de lyder, 71 § 6 punkten i lag 1767/1995, 133 r och 133 t § i lag 971/2002, 133 s § i lagarna 605/2009 och 529/2010, 133 u § i lagarna 331/2005 och 605/2009 samt 133 v—133 y § i lag 605/2009,

ändras 10 §, 13 a § 1 mom., 26 b § 1 mom., 63 d § 1 och 2 mom., 63 g § 1 punkten, 65 och 66 §, 69 c § 2—4 mom., 69 g §, 69 h § 1 mom., 69 i §, den finska språkdräkten i 69 j § 1 mom., 70 b §, 72 i § 2 mom., den svenska språkdräkten i 78 a §, 89 § 2 mom., 123 § 3 mom., 131 § 1 mom., rubriken för 12 a kap, 133 d—133 h §, 133 i § 1 mom., 133 k—133 q, 134 och 135 §, 136 § 1 mom., 150 § 2 mom., 156 a § 2 mom., 173 a § 1 mom., 188 a § 2 mom. och 209 a § 2 och 4 mom.,

av dem 10, 65 och 66 §, 69 c § 2—4 mom., 69 g §, 69 h § 1 mom., 69 i §, den finska språkdräkten i 69 j § 1 mom., 133 i § 1 mom. och 136 § 1 mom. i lag 886/2009, 13 a § 1 mom. och 133 o § i lag 529/2010, 26 b § 1 mom. i lag 1767/1995, 63 d § 1 och 2 mom. i lag 1392/2010, 63 g § 1 punkten, den svenska språkdräkten i 78 a § och 89 § 2 mom. i lag 1486/1994, 70 b § i lagarna 763/1999 och 915/2001, 72 i § 2 mom. i lag 763/1999, 123 § 3 mom., 150 § 2 mom. och 156 a § 2 mom. i lag 1359/2009, 131 § 1 mom. i lagarna 1486/1994, 940/1999, 686/2010 och 1202/2011, rubriken för 12 a kap, 133 l, 133 m och 133 q § i lag 971/2002, 133 d och 133 e § i lagarna 971/2002 och 886/2009, 133 f—133 h, 133 k och 133 n § i lagarna 971/2002 och 529/2010, 133 p § och 188 a § 2 mom. i lag 605/2009, 134 §, 173 a § 1 mom. samt 209 a § 2 och 4 mom. i lag 399/2012, samt

fogas en ny mellanrubrik före 133 d §, en ny mellanrubrik före 133 k § och en ny mellanrubrik före 134 § samt till lagen nya 134 a—134 r och 135 a § som följer:

10 §

Med utlänning avses en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet utomlands.

13 a §

Skatteförvaltningen kan på ansökan av två eller flera näringsidkare bestämma att dessa när lagen tillämpas ska behandlas som en enda näringsidkare (*skattskyldighetsgrupp*). Näringsidkarna ska ha etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller ha ett fast driftställe i Finland.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidka-

ren eller någon annan för hans räkning överför varan

1) för en värdering eller arbetsprestation som säljs åt honom och som ska utföras på varan i Finland och varan efter arbetet återbördas till honom i den medlemsstat från vilken varan ursprungligen transporterades,

2) temporärt för försäljning av hans tjänster,

3) temporärt i ett syfte som skulle berättiga till tillämpning av helt tullfritt temporärt importförfarande, om det vore fråga om import från en stat utanför gemenskapen,

4) för sådan försäljning som nämns i 63 c §, eller

5) för genomförande av sådan försäljning som nämns i 70, 72 a eller 72 d §.

63 d §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i Finland om köparen de facto förbrukar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

1) köparen är en näringsidkare som saknar säte för sin ekonomiska verksamhet i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,

65 §

Försäljningslandet för en tjänst som överläts till en näringsidkare som agerar i denna egenskap ska anses vara Finland, om tjänsten överläts till köparens fasta driftställe här i landet, såvida inte något annat anges nedan. Om en sådan tjänst inte överläts till ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om

köparen har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här.

66 §

Försäljningslandet för tjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara Finland, om de överläts från ett fast driftställe i Finland, såvida inte något annat anges nedan. Om en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här.

69 c §

Försäljningslandet ska anses vara Finland om transportmedlet hyrs ut till någon annan än en näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om köparen är etablerad här eller är bosatt eller stadigvarande vistas här.

När ett fartyg avsett för fritidsbruk överläts till någon annan än en näringsidkare anses försäljningslandet vara Finland, utom vid korttidsuthyrning, om fartyget överläts till köparens förfogande här och det överläts från sätet för säljarens här etablerade ekonomiska verksamhet eller fasta driftställe.

Försäljningslandet anses inte vara Finland när fartyg avsedda för fritidsbruk överläts till andra än näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om ett sådant fartyg överläts till köparens förfogande från sätet för säljarens här etablerade ekonomiska verksamhet eller fasta driftställe i en annan stat och det överläts i den staten.

69 g §

En resebyråttjänst enligt 80 § som överläts till en näringsidkare ska anses vara såld i Finland, om den överläts från ett fast driftställe som är beläget här. När en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe ska den anses vara såld i Finland, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet här i landet.

69 h §

Immateriella tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska inte anses vara sålda i Finland, om de överläts till en köpare som är etablerad utanför gemenska

pen eller som är bosatt eller stadigvarande vistas utanför gemenskapen.

69 i §

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara sålda i Finland när tjänsterna överläts till en köpare som är etablerad i Finland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland.

70 b §

Skatt betalas inte på försäljning av varor som medförs som bagage till en passagerare som inte är bosatt eller stadigvarande vistas inom gemenskapen eller i Norge, om det utreds att passageraren, så som föreskrivs genom förordning av statsrådet, har fört ut varorna oanvända från gemenskapen under de tre följande månaderna efter försäljningsmånaden och om det vederlag som uppburits hos passageraren är minst 40 euro.

Skatt betalas inte på försäljning av en vara eller en grupp av varor som normalt utgör en helhet till en person som är bosatt eller stadigvarande vistas i Norge och som i omedelbar anslutning till försäljningen har medfört varorna som bagage till Norge och där betalt mervärdesskatt i samband med införseln. En ytterligare förutsättning är att varans eller varugruppens försäljningspris exklusive skatt är minst 170 euro.

Skatt betalas inte på försäljning i ett på en flygplats beläget tullager enligt artikel 99 i tullkodexen eller på försäljning i ett lager enligt 72 j § av varor för att medföras som bagage till dem som reser utanför gemenskapen. Till en person som är bosatt eller stadigvarande vistas i Norge får dock skattefritt säljas endast alkoholdrycker, tobaksprodukter, choklad- och konfektyrvaror, parfyper, kosmetiska preparat och toalettmiddel.

72 i §

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på andra varor, om varorna är avsedda för en näringsidkare att säljas enligt 70 § 1 mom. 6 punkten för utrustning av ett luftfartyg, eller för att säljas enligt 70 § 1 mom. 7 och 8 punkten och 2 mom. eller 70 b §

3 mom. eller för att säljas på en plats som avses i 70 b § 3 mom. till resande till en annan medlemsstat för att medtas som bagage.

78 a §

Från skattegrunden får dras av sådana års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningsgottgörelser, överskottsåterbärningar och andra sådana rättelseposter samt ersättning för återsända förpackningar och transportförodenheter som säljaren beviljat och som gäller gemenskapsförvärvning av skattepliktiga varor.

89 §

Om importören är någon annan än en näringsidkare eller en juridisk person som intagits i registret över skattskyldiga, är skattegrunden för skatten på ett datamedium och ett därpå lagrat ADB-specialprogram det sammanlagda värdet av datamediet och ADB-specialprogrammet.

123 §

Med *etableringsstat* avses den stat där näringsidkaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

131 §

En näringsidkare har rätt att få återbärning för den skatt som inkluderats i ett förvärv av en vara eller tjänst, om förvärvet har samband med

1) verksamhet som är skattefri enligt 56 eller 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e eller 72 h §,

2) försäljning av finansiella tjänster enligt 41 §, av försäkringstjänster enligt 44 § eller av sedlar och mynt som enligt 59 § 1 punkten är skattefria, om köparen är en näringsidkare som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i gemenskapen eller om försäljningen har direkt samband med varor avsedda att exporteras utanför gemenskapen,

3) verksamhet för vilken köparen är skattskyldig enligt 8 a—8 c §, eller

4) försäljning som sker utomlands, om denna hade medfört skattskyldighet eller be-

rättigat till återbäring enligt 1—3 punkten, om verksamheten hade bedrivits i Finland.

12 a kap.

Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

En särskild ordning som ska tillämpas på skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen

133 d §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 e—133 j §, om den skattskyldige säljer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster till någon annan än en näringsidkare som är etablerad inom gemenskapen eller är bosatt eller stadigvarande vistas inom gemenskapen.

133 e §

Med *skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen* avses vid tillämpning av detta kapitel en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen och som inte med stöd av artikel 214 i mervärdesskattedirektivet är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen.

Som *identifieringsmedlemsstat* anses vid tillämpning av den särskilda ordningen enligt 133 d § den medlemsstat som en skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen kontaktar för att anmäla när verksamhet enligt 133 d § inleds.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den medlemsstat där radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedirektivet.

133 f §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer Finland som identifieringsmedlemsstat ska på elektronisk

väg till Skatteförvaltningen göra anmälan om att verksamhet som avses i 133 d § inleds.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer en annan medlemsstat än Finland som identifieringsmedlemsstat samt som är skyldig att betala skatt till Finland, ska iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 g §

En i 133 f § 1 mom. avsedd skattskyldig införs i ett identifieringsregister och tilldelas ett individuellt identifieringsnummer. Skatteförvaltningen meddelar på elektronisk väg den skattskyldige identifieringsnumret.

En skattskyldig avregistreras, om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre utför radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster,

2) det på annat sätt kan antas att den skattepliktiga verksamheten har upphört,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för att få använda den särskilda ordningen, eller om

4) den skattskyldige ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och har valt en annan medlemsstat än Finland som identifieringsmedlemsstat samt som av denna anledning har införts i denna medlemsstats identifieringsregister ska också införas i det register som avses i 1 mom.

133 h §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster har sålts under skatteperioden eller inte. Deklarationen ska avges till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,

2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet, utan skatt, på radio- och televisionssändningarna, de elektroniska tjänsterna och tele-

tjänsterna under skatteperioden, de motsvarande totala skattebeloppen fördelade på skattesatser och den skattesats som ska tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration ska avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakttas motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 i §

Det i 133 h § 2 mom. 3 punkten avsedda sammanlagda beloppet av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska betalas av en skattskyldig som avses i 133 h § 1 mom. senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

Särskilda ordningar för skattskyldiga som är etablerade i en annan gemenskapsstat än konsumtionsmedlemsstaten

133 k §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 l—133 q §, om den skattskyldige säljer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till andra än näringsidkare som är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten eller som är bosatta eller stadigvarande vistas i konsumtionsmedlemsstaten.

133 l §

Med *skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten* avses en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen men som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i konsumtionsmedlemsstaten.

Som *identifieringsmedlemsstat* betraktas vid tillämpning av en särskild ordning som avses i 133 k § den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om den skattskyldige inte är bosatt eller stadigvarande vistas inom gemenskapen, den medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe.

För en skattskyldig som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen men har flera fasta driftställen där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där det fasta driftställe är beläget i fråga om vilket den skattskyldige anmäler att den kommer att använda denna särskilda ordning. Den skattskyldige ska vara bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den medlemsstat där radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedirektivet.

133 m §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska elektroniskt göra en anmälan till Skatteförvaltningen om inledande av verksamhet som avses i 133 k §.

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland samt som ska betala skatt till Finland, ska iakttas motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 n §

En skattskyldig som avses ovan i 133 m § 1 mom. ska i fråga om försäljningar inom ramen för den särskilda ordningen införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §. Det individuella identifieringsnummer ska användas som tidigare tilldelats den skattskyldige för fullgörande av dennes förpliktelser i anslutning till skattskyldigheten.

En skattskyldig som avses i 1 mom. ska uteslutas från den särskilda ordningen om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre tillhandahåller radio- och televisions-sändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster

2) det annars kan antas att den skattskyldiges verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen har avslutats,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för användning av den särskilda ordningen, eller om

4) den skattskyldige ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska införas i det identifieringsregister som avses i 133 g § 1 mom. för försäljningar i Finland inom ramen för den särskilda ordningen. Som individuellt identifieringsnummer används det identifieringsnummer för mervärdesskatt som den skattskyldige tilldelats av identifieringsmedlemsstaten.

133 o §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om den skattskyldige under skatteperioden har eller inte har sålt radio- och televisions-sändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster. Deklarationen ska avges till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,

2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet, exklusive skatt, på de elektroniska tjänsterna och teletjänsterna under skatteperioden, de motsvarande totala skattebeloppen fördelade på skattesatser och den skattesats som ska tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Om den skattskyldige utöver ett fast driftställe i Finland dessutom någon annanstans i gemenskapen har ett eller flera driftställen där tjänster tillhandahålls, ska i skattedeklarationen dessutom för varje konsumtionsmedlemsstat uppges totalvärdet av tjänsterna

inom ramen för den särskilda ordningen områdesvis för varje sådan medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe, samt identifieringsnumret för varje driftställe.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration ska avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakttä motvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 p §

En skattskyldig som avses i 133 o § 1 mom. ska betala det sammanlagda skattebelopp som enligt 133 o § 2 mom. 3 punkten ska redovisas för en skatteperiod senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iakttä motvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 q §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i Finland, får inte göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med skattepliktig verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen, om inte något annat föreskrivs i 2 mom. Däremot har den skattskyldige, trots vad som föreskrivs i 122 § 1 mom., rätt till återbäring enligt 122 §.

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige måste registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses i 162 § göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.

Rätten till återbäring och till avdrag enligt 2 mom. gäller endast skatt som med stöd av bestämmelserna i 10 kap. hade kunnat dras av om den skattskyldige skulle ha varit skyldig att betala skatt för sin verksamhet enligt lagens allmänna bestämmelser.

Gemensamma procedurbestämmelser

134 §

Den särskilda ordningen ska tillämpas på all försäljning som avses i 133 d eller 133 k § när säljaren är en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Den ska dock inte tillämpas på försäljning till juridiska personer som har införts i registret över mervärdes-skattskyldiga men som inte är näringsidkare.

Bestämmelserna i 9 § 1 mom. ska inte tillämpas på försäljning som avses i 133 d eller 133 k § till juridiska personer som inte är näringsidkare och som inte är införda i registret över mervärdes-skattskyldiga, när säljaren är en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

134 a §

Skatteförvaltningen ska på elektronisk väg underrättas om ändringar i de uppgifter som lämnats i inledningsanmälan samt om att verksamheten upphör eller ändras så att den skattskyldige inte längre är berättigad att använda den särskilda ordningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i anmälan om att verksamheten inleds samt om sättet att lämna inledningsanmälan och de uppgifter som avses i 1 mom.

134 b §

Skatteförvaltningen underrättar på elektronisk väg en skattskyldig som avses i 133 g § 1 mom. och 133 n § 1 mom. om registrering och avregistrering samt om att den skattskyldige, med avvikelse från anmälan, inte har registrerats eller avregistrerats.

134 c §

Skattedeklaration ska avges i euro. Om försäljningen har skett i annan valuta ska i deklarationen användas växelkursen för skatteperiodens sista dag. Omräkningen ska göras

enligt de växelkurser som Europeiska centralbanken offentliggör för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, enligt växelkurserna nästa dag då de offentliggörs.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur deklarationer ska avges enligt 133 h och 133 o §.

134 d §

I samband med betalningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska hänvisning göras till den skattedeklaration som utgör grund för betalningen. Skatten ska betalas till ett bankkonto i euro som Skatteförvaltningen bestämmer.

134 e §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska ha tillräckligt detaljerad bokföring över affärsverksamhet inom ramen för ordningen, för att konsumtionsmedlemsstaten ska kunna fastställa riktigheten av den skattedeklaration som avses i 130 h och 133 o §.

På begäran ska uppgifterna på elektronisk väg ställas till Skatteförvaltningens förfogande, om Finland är identifieringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur elektroniska uppgifter ska lämnas.

Uppgifterna ska förvaras i tio år från utgången av det kalenderår då affärstransaktionen genomfördes.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. i tillämpliga delar iakttas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 g §

Bestämmelserna i 13 kap. om periodisering ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den

del som det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

134 h §

Bestämmelserna i 147 § 1 mom. om betalning av skatt ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra avdrag enligt 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet återbäras till den skattskyldige.

134 i §

Skatteförvaltningen handlägger ärenden angående skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 j §

Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt i 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt i 165 § om sammandragsdeklaration ska tillämpas på skattedeclarationer från skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 k §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan stat än Finland, ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 175 § 1 mom. om under rättelse till skattskyldiga om registreringsåtgärder ska inte tillämpas på skattskyldiga som avses i 1 eller 2 mom.

134 l §

Bestämmelserna i 19 kap. om påförande av skatt ska inte tillämpas på skattskyldiga som

använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.

134 m §

Skatteförvaltningen ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne har deklarerat och som ska betalas till Finland.

På skatt som avses i 1 mom. ska tillämpas vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om förpliktelser som baserar sig på en periodskattedeclaration.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom. eller 133 p § 1 mom. utan att den påförts, ska den skattskyldige i samband med skattebetalningen betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för den.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

134 n §

Bestämmelserna i 20 kap. om handledning och förhandsavgörande ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

134 o §

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen har uppgett den skatt som för en skatteperiod ska redovisas till Finland till ett för högt belopp, ska den överbetalda skatten återbäras till den skattskyldige på ansökan eller på basis av annan utredning. Skatten kan återbäras senast det tredje kalenderåret efter utgången av det kalenderår för vilket den skattskyldige har uppgett skatten

till ett för högt belopp eller också senare, på yrkande som den skattskyldige har framställt senast vid nämnda tidpunkt.

Vid tillämpningen av 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågasvarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anförs redan under kalenderåret.

134 p §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

134 q §

Bestämmelserna i 209 b § om skyldighet att ge faktura tillämpas inte på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

134 r §

Bestämmelserna i 218 § 3 mom. om mervärdesskatteförseelse ska tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om denne trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h, 133 m, 133 o, 134 a eller 134 e §.

II AVDELNINGEN

13 kap.

Periodisering

135 §

Skatt som ska betalas på försäljning och gemenskapsinternt varuförvärv, skatt som ska avdras och affärshändelser som ska anmälas periodiseras för redovisning av skatten och anmälan av affärshändelser till en kalendermånad i enlighet med detta kapitel.

135 a §

Skatt på försäljning ska hänföras till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatten har uppstått enligt 15 och 16 §.

136 §

Under räkenskapsperioden får, i situationer som avses i 15 § 1 mom. 1 punkten, skatt hänföras till den kalendermånad under vilken köparen har debiterats för den levererade varan eller den utförda tjänsten. Om någon debitering inte sker, får skatten hänföras till den kalendermånad under vilken försäljningspriset eller en del av det har inlutit.

150 §

Med *näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen* avses vid tillämpning av detta kapitel näringsidkare som inom gemenskapens territorium varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

156 a §

Med *näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat* avses näringsidkare som i en annan medlemsstat än Finland har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

173 a §

Om en utlänning inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, förutsätter godkännandet av en ansökan som avses i 12 § 2 mom. att det utses ett sådant av Skatteförvaltningen godkänt ombud som har

etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland. Skatteförvaltningen kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

188 a §

På skatt som avses ovan i 1 mom. tillämpas vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedecklaration.

209 a §

På faktureringen ska tillämpas 209 b—209 g också i situationer som avses i 3 mom., då säljaren levererar varor eller tjänster från ett fast driftställe i Finland eller då varorna eller tjänsterna inte levereras från ett fast driftställe, om säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland,

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. ska 209 b—209 g § inte tillämpas på försäljning som utförs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och det är säljaren som gör upp fakturan för försäljningen. En säljare anses vara etablerad i en annan medlemsstat om säljaren levererar varor eller tjänster från ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat eller om leveransen av varor eller tjänster inte sker från ett fast driftställe och säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en annan medlemsstat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag ska tillämpas då skyldigheten att betala skatt uppkommer efter att lagen trätt i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 6 a § 1 och 2 mom., 7 och 14 §, 24 § 3 mom., mellanrubriken före 25 b §, 25 b § och, 25 c § 1 och 3 mom. samt 25 d och 25 e §,

av dem 6 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1393/2010, 7 § i lag 888/2009, 24 § 3 mom. i lag 586/1997, mellanrubriken före 25 b §, 25 b §, 25 c § 1 och 3 mom. samt 25 d och 25 e § i lag 972/2002, som följer:

6 a §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna levereras. Om varorna inte levereras till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i landskapet om den skattskyldiga återförsäljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i landskapet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i landskapet Åland om köparen de facto konsumerar den i landskapet. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i landskapet Åland, om köparen har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna levereras. Om varorna inte levereras till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i landskapet om köpa-

ren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet där.

7 §

Vid tillämpning av 69 h § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte ligga utanför gemenskapen.

Trots vad som föreskrivs i 66 § i mervärdesskattelagen ska tjänster som avses i 69 h § 2 mom. i den lagen anses vara sålda i Finland även då

1) säljarens fasta driftställe från vilket tjänsten levereras eller, om tjänsten inte levereras från ett fast driftställe, säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i en annan medlemsstat,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten levereras till en köpare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i landskapet Åland eller är bosatt eller stadigvarande vistas i landskapet.

14 §

Vad som föreskrivs i 70 b § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska tillämpas också då en vara i landskapet Åland säljs till en passagepassagerare som är bosatt eller stadigvarande vistas i en annan stat och då varan förs ut från landskapet Åland.

Vad som föreskrivs i 70 b § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas när kö-

paren är bosatt eller stadigvarande vistas i landskapet Åland.

Vad som föreskrivs i 70 b § 2 mom. i mervärdesskattelagen ska tillämpas också då en vara eller en grupp av varor säljs

1) i landskapet Åland till en person som är bosatt eller stadigvarande vistas någon annanstans i Finland eller i Sverige eller Danmark och varorna förs ut från landskapet Åland till en annan del av landet eller förs in till Sverige eller Danmark, eller

2) i en annan del av landet till en person som är bosatt eller stadigvarande vistas i landskapet Åland och varorna förs in till landskapet.

24 §

Bestämmelserna i 131 § 1 mom. 2 punkten i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas när köparen är en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland, om inte försäljningen har direkt samband med varor som ska föras ut ur gemenskapen eller om det inte är fråga om sådan försäljning som avses ovan i 2 mom.

Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

25 b §

Trots vad som föreskrivs i 133 d och 133 k § i mervärdesskattelagen ska den särskilda ordning som avses i lagens 12 a kap. tillämpas också då en skattskyldig som använder denna ordning säljer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster till andra än näringsidkare och överlåter tjänsterna till en köpare som är etablerad i landskapet Åland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i landskapet. Detta ska dock inte tillämpas på en sådan särskild ordning som avses i 133 k § i mervärdesskattelagen, då den i 133 l § avsedda identifieringsmedlemsstaten är Finland.

Med avvikelse från 1 mom. och trots vad som föreskrivs i 133 h § 4 mom., 133 i § 2 mom., 133 o § 5 mom. och 133 p § 2 mom. i mervärdesskattelagen ska en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och

vars identifieringsmedlemsstat är en annan medlemsstat än Finland, i fråga om försäljning som avses i 1 mom. särskilt avge deklaration enligt 133 h eller 133 o § i mervärdesskattelagen och betala skatt enligt 133 i eller 133 p § i nämnda lag till Finland.

Vid tillämpning av 133 e § 3 mom. och 133 l § 4 mom. i mervärdesskattelagen på situationer som avses i 1 mom. anses Finland vara konsumtionsmedlemsstat.

25 c §

Den omständigheten att en skattskyldig är införd i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § i mervärdesskattelagen utgör inte hinder för tillämpning av den särskilda ordning som avses i 133 d § i mervärdesskattelagen, om den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland och om den skattskyldige inte inom det övriga Finlands territorium bedriver affärsverksamhet för vilken en näringsidkare som är etablerad i ett land utanför gemenskapen ska införas i nämnda register.

Bestämmelserna i 134 k § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas på skattskyldiga som avses ovan i 1 mom.

25 d §

Trots vad som föreskrivs i 25 b § ska de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen inte tillämpas på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster som säljs till en köpare som avses i 25 b § 1 mom. och är etablerad i landskapet Åland, om säljaren är en skattskyldig som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet eller någon annanstans i Finland och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland.

25 e §

Trots vad som föreskrivs i 25 b § 1 mom. i denna lag och 133 j § mervärdesskattelagen har en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland rätt till avdrag enligt 10 kap. i mervärdesskattelagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag ska tillämpas då skattskyldighe-
ten inträder efter att lagen trätt i kraft.

Helsingfors den 8 maj 2014

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Trafik- och kommunminister *Henna Virkkunen*

*Bilaga
Parallelltexter*

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 11 §, 71 § 6 punkten, 133 r—133 y §, sådana de lyder, 71 § 6 punkten i lag 1767/1995, 133 r och 133 t § i lag 971/2002, 133 s § i lagarna 605/2009 och 529/2010, 133 u § i lagarna 331/2005 och 605/2009 samt 133 v—133 y § i lag 605/2009,

ändras 10 §, 13 a § 1 mom., 26 b § 1 mom., 63 d § 1 och 2 mom., 63 g § 1 punkten, 65 och 66 §, 69 c § 2—4 mom., 69 g §, 69 h § 1 mom., 69 i §, den finska språkdräkten i 69 j § 1 mom., 70 b §, 72 i § 2 mom., den svenska språkdräkten i 78 a §, 89 § 2 mom., 123 § 3 mom., 131 § 1 mom., rubriken för 12 a kap, 133 d—133 h §, 133 i § 1 mom., 133 k—133 q, 134 och 135 §, 136 § 1 mom., 150 § 2 mom., 156 a § 2 mom., 173 a § 1 mom., 188 a § 2 mom. och 209 a § 2 och 4 mom.,

av dem 10, 65 och 66 §, 69 c § 2—4 mom., 69 g §, 69 h § 1 mom., 69 i §, den finska språkdräkten i 69 j § 1 mom., 133 i § 1 mom. och 136 § 1 mom. i lag 886/2009, 13 a § 1 mom. och 133 o § i lag 529/2010, 26 b § 1 mom. i lag 1767/1995, 63 d § 1 och 2 mom. i lag 1392/2010, 63 g § 1 punkten, den svenska språkdräkten i 78 a § och 89 § 2 mom. i lag 1486/1994, 70 b § i lagarna 763/1999 och 915/2001, 72 i § 2 mom. i lag 763/1999, 123 § 3 mom., 150 § 2 mom. och 156 a § 2 mom. i lag 1359/2009, 131 § 1 mom. i lagarna 1486/1994, 940/1999, 686/2010 och 1202/2011, rubriken för 12 a kap, 133 l, 133 m och 133 q § i lag 971/2002, 133 d och 133 e § i lagarna 971/2002 och 886/2009, 133 f—133 h, 133 k och 133 n § i lagarna 971/2002 och 529/2010, 133 p § och 188 a § 2 mom. i lag 605/2009, 134 §, 173 a § 1 mom. samt 209 a § 2 och 4 mom. i lag 399/2012, samt

fogas en ny mellanrubrik före 133 d §, en ny mellanrubrik före 133 k § och en ny mellanrubrik före 134 § samt till lagen nya 134 a—134 r och 135 a § som följer:

Gällande lydelse

10 §

Med utlänning avses en näringsidkare som har sin hemort utomlands.

Med en näringsidkares hemort avses sätet för den ekonomiska verksamheten eller, i avsaknad av ett sådant säte, platsen där denne är bosatt eller vistas fortlöpande.

Föreslagen lydelse

10 §

Med utlänning avses en näringsidkare som har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* utomlands.

11 §

Med fast driftställe avses ett stadigvarande affärsställe, från vilket rörelsen helt eller delvis bedrivs. Vid byggnads- eller installationsverksamhet betraktas ett entreprenadobjekt eller flera successiva entreprenadobjekt som ett fast driftställe om arbetet har pågått längre tid än 9 månader.

13 a §

Skatteförvaltningen kan på ansökan av två eller flera näringsidkare bestämma att dessa när lagen tillämpas ska behandlas som en enda näringsidkare (*skattskyldighetsgrupp*). Näringsidkarna ska ha sin hemort eller ett fast driftställe i Finland.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

1) för en arbetsprestation som säljs åt honom och som skall utföras på varan i Finland och varan efter arbetet återbördas till honom i den medlemsstat från vilken varan ursprungligen transporterades,

2) temporärt för försäljning av hans tjänster,

3) temporärt i ett syfte som skulle berättiga till tillämpning av helt tullfritt temporärt importförfarande, om det vore fråga om import från en stat utanför gemenskapen,

4) för sådan försäljning som nämns i 63 c §, eller

5) för genomförande av sådan försäljning som nämns i 70, 72 a eller 72 d §.

63 d §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till

(upphävs)

13 a §

Skatteförvaltningen kan på ansökan av två eller flera näringsidkare bestämma att dessa när lagen tillämpas ska behandlas som en enda näringsidkare (*skattskyldighetsgrupp*). Näringsidkarna ska ha *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* eller ha ett fast driftställe i Finland.

26 b §

En vara anses inte ha blivit förvärvad så som avses i 26 a § 2 mom., om näringsidkaren eller någon annan för hans räkning överför varan

1) *för en värdering eller* arbetsprestation som säljs åt honom och som ska utföras på varan i Finland och varan efter arbetet återbördas till honom i den medlemsstat från vilken varan ursprungligen transporterades,

2) temporärt för försäljning av hans tjänster,

3) temporärt i ett syfte som skulle berättiga till tillämpning av helt tullfritt temporärt importförfarande, om det vore fråga om import från en stat utanför gemenskapen,

4) för sådan försäljning som nämns i 63 c §, eller

5) för genomförande av sådan försäljning som nämns i 70, 72 a eller 72 d §.

63 d §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren här har ett fast driftställe till

Gällande lydelse

vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, har de sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren har sin hemort här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i Finland om köparen de facto förbrukar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har sin hemort här i landet.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

1) köparen är en näringsidkare som saknar hemort i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,

65 §

Försäljningslandet för en tjänst som överläts till en näringsidkare som agerar i denna egenskap ska anses vara Finland, om tjänsten överläts till köparens fasta driftställe här i landet, såvida inte något annat anges nedan. Överläts en sådan tjänst inte till ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om köparen har sin hemort här.

Föreslagen lydelse

vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i Finland om den skattskyldiga återförsäljaren *har etablerat sätet för sin ekonomiska* här i landet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i Finland om köparen de facto förbrukar den här. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i Finland, om köparen här har ett fast driftställe till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i Finland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i Finland om köparen har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* här i landet.

63 g §

Ett gemenskapsinternt varuförvärv anses ha blivit beskattat enligt 63 f § i den stat där varutransporten upphörde även då

1) köparen är en näringsidkare som saknar *säte för sin ekonomiska verksamhet* i den stat där transporten upphörde och inte heller har något fast driftställe där,

65 §

Försäljningslandet för en tjänst som överläts till en näringsidkare som agerar i denna egenskap ska anses vara Finland, om tjänsten överläts till köparens fasta driftställe här i landet, såvida inte något annat anges nedan. Om en sådan tjänst inte överläts till ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om köparen har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* här.

66 §

Försäljningslandet för tjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara Finland, om de överläts från ett fast driftställe i Finland, såvida inte något annat anges nedan. Överläts en sådan tjänst inte från ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om säljaren har sin hemort här.

66 §

Försäljningslandet för tjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara Finland, om de överläts från ett fast driftställe i Finland, såvida inte något annat anges nedan. Om en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe anses den ha sålts i Finland, om säljaren har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* här.

69 c §

Försäljningslandet ska anses vara Finland om transportmedlet hyrs ut till någon annan än en näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om tjänsten överläts till ett permanent driftställe som köparen har här i landet eller, när tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, om köparen har sin hemort här.

När ett fartyg avsett för fritidsbruk överläts till någon annan än en näringsidkare är försäljningslandet Finland, utom vid korttidsuthyrning, om fartyget överläts till köparens förfogande här och det överläts från säljarens här belägna hemort eller fasta driftställe.

Försäljningslandet är inte Finland när fartyg avsedda för fritidsbruk överläts till andra än näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om ett sådant fartyg överläts till köparens förfogande från säljarens hemort eller fasta driftställe i en annan stat och det överläts i den staten.

69 c §

Försäljningslandet ska anses vara Finland om transportmedlet hyrs ut till någon annan än en näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, *om köparen är etablerad här eller är bosatt eller stadigvarande vistas här*.

När ett fartyg avsett för fritidsbruk överläts till någon annan än en näringsidkare anses försäljningslandet vara Finland, utom vid korttidsuthyrning, om fartyget överläts till köparens förfogande här och det överläts från sätet för säljarens här *etablerade ekonomiska verksamhet* eller fasta driftställe.

Försäljningslandet anses inte vara Finland när fartyg avsedda för fritidsbruk överläts till andra än näringsidkare, utom i fråga om korttidsuthyrning, om ett sådant fartyg överläts till köparens förfogande från *sätet för säljarens här etablerade ekonomiska verksamhet* eller fasta driftställe i en annan stat och det överläts i den staten.

69 g §

En resebyråttjänst enligt 80 § som överläts till en näringsidkare ska anses vara såld i Finland, om den överläts från ett fast driftställe som är beläget här. När en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe ska den anses vara såld i Finland, om säljaren har sin hemort här i landet.

69 g §

En resebyråttjänst enligt 80 § som överläts till en näringsidkare ska anses vara såld i Finland, om den överläts från ett fast driftställe som är beläget här. När en sådan tjänst inte överläts från ett fast driftställe ska den anses vara såld i Finland, om säljaren har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* här i landet.

69 h §

Immaterielltjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska inte anses vara sålda i Finland, om de överläts till ett permanent driftställe som köparen har utanför gemenskapen eller, när tjänsterna inte överläts till ett permanent driftställe, om köparen har sin hemort utanför gemenskapen.

69 i §

Bestämmelserna i 69 h § 1 mom. tillämpas också på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare.

En i 1 mom. avsedd tjänst ska anses ha sålts i Finland också när

1) *säljarens fasta driftställe som tjänsten överläts från eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns utanför gemenskapen,*

2) *köparen är någon annan än en näringsidkare, och*

3) *tjänsten överläts till köparens permanenta driftställe i Finland eller, om tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, köparens hemort finns i Finland.*

70 b §

Skatt betalas inte på försäljning av varor som medförs som bagage till en passagerare som inte har sin hemort inom gemenskapen eller i Norge, om det utreds att han, så som föreskrivs genom förordning av statsrådet, har fört ut varorna oanvända från gemenskapen under de tre följande månaderna efter försäljningsmånaden och om det vederlag som uppburits hos passageraren är minst 40 euro.

Skatt betalas inte på försäljning av en vara eller en grupp av varor som normalt utgör en helhet till en person som har sin hemort i Norge och som i omedelbar anslutning till försäljningen har medfört varorna som bagage till Norge och där betalt mervärdesskatt i samband med införseln. En ytterligare förutsättning är att varans eller varugruppens försäljningspris exklusive skatt är minst

69 h §

Immateriella tjänster som överläts till någon annan än en näringsidkare ska inte anses vara sålda i Finland, om de överläts till *en köpare som är etablerad* utanför gemenskapen eller *som är bosatt eller stadigvarande vistas* utanför gemenskapen.

69 i §

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara sålda i Finland när tjänsterna överläts till *en köpare som är etablerad i Finland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland.*

70 b §

Skatt betalas inte på försäljning av varor som medförs som bagage till en passagerare som inte är bosatt *eller stadigvarande vistas* inom gemenskapen eller i Norge, om det utreds att passageraren, så som föreskrivs genom förordning av statsrådet, har fört ut varorna oanvända från gemenskapen under de tre följande månaderna efter försäljningsmånaden och om det vederlag som uppburits hos passageraren är minst 40 euro.

Skatt betalas inte på försäljning av en vara eller en grupp av varor som normalt utgör en helhet till en person som är bosatt *eller stadigvarande vistas* i Norge och som i omedelbar anslutning till försäljningen har medfört varorna som bagage till Norge och där betalt mervärdesskatt i samband med införseln. En ytterligare förutsättning är att varans eller varugruppens försäljningspris exklusive skatt är

170 euro.

Skatt betalas inte på försäljning i ett på en flygplats beläget tullager enligt artikel 99 i tullkodexen eller på försäljning i ett lager enligt 72 j § av varor för att medföras som bagage till dem som reser utanför gemenskapen. Till en person som har sin hemort i Norge får dock skattefritt säljas endast alkoholdrycker, tobaksprodukter, choklad- och konfektyrvaror, parfymer, kosmetiska preparat och toalettmiddel.

71 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

6) försäljning med stöd av en garantiförbindelse eller annan motsvarande förbindelse av reparationsarbete som hänför sig till en vara, till den utländska näringsidkare som har givit förbindelsen, förutsatt att han inte är skattskyldig i Finland,

72 i §

 Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas också på andra varor, om varorna är avsedda för en näringsidkare att säljas enligt 70 § 1 mom. 7 punkten och 2 mom. eller 70 b § 3 mom. eller för att säljas på en plats som avses i 70 b § 3 mom. till resande till en annan medlemsstat för att medtas som bagage.

78 a §

Från skattegrunden får dras av sådana års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningsgottgörelser, överskottsåterbäringar och andra sådana rättelseposter samt ersättning för återsända förpackningar och transportförodenheter.

minst 170 euro.

Skatt betalas inte på försäljning i ett på en flygplats beläget tullager enligt artikel 99 i tullkodexen eller på försäljning i ett lager enligt 72 j § av varor för att medföras som bagage till dem som reser utanför gemenskapen. Till en person som är bosatt *eller stadigvarande vistas* i Norge får dock skattefritt säljas endast alkoholdrycker, tobaksprodukter, choklad- och konfektyrvaror, parfymer, kosmetiska preparat och toalettmiddel.

71 §

Skatt betalas inte på följande slag av försäljning:

(6 punkten upphävs)

72 i §

 Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på andra varor, om varorna är avsedda för en näringsidkare att säljas enligt 70 § 1 mom. *6 punkten för utrustning av ett luftfartyg, eller för att säljas enligt 70 § 1 mom. 7 och 8 punkten och 2 mom. eller 70 b § 3 mom. eller för att säljas på en plats som avses i 70 b § 3 mom. till resande till en annan medlemsstat för att medtas som bagage.*

78 a §

Från skattegrunden får dras av sådana års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningsgottgörelser, överskottsåterbäringar och andra sådana rättelseposter samt ersättning för återsända förpackningar och transportförodenheter *som säljaren beviljat och som gäller gemenskapsförvärvning av skattepliktiga varor.*

89 §

Om importören är någon annan än en näringsidkare är skattegrunden för skatten på ett datamedium och ett därpå lagrat ADB-specialprogram det sammanlagda värdet av datamediet och ADB-specialprogrammet.

123 §

Med *etableringsstat* avses den stat där näringsidkaren har sitt säte eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

131 §

En näringsidkare har rätt att få återbäring för den skatt som inkluderats i ett förvärv av en vara eller tjänst, om förvärvet har samband med

1) verksamhet som är skattefri enligt 56 eller 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e eller 72 h §,

2) försäljning av finansiella tjänster enligt 41 §, av försäkringstjänster enligt 44 § eller av sedlar och mynt som enligt 59 § 1 punkten är skattefria, om köparen är en näringsidkare som varken har hemort eller fast driftställe i gemenskapen eller om försäljningen har direkt samband med varor avsedda att exporteras utanför gemenskapen,

3) verksamhet för vilken köparen är skattskyldig enligt 8 a—8 c §, eller

4) försäljning som sker utomlands, om denna hade medfört skattskyldighet eller berättigat till återbäring enligt 1—3 punkten, om verksamheten hade bedrivits i Finland.

12 a kap

En särskild ordning för elektroniska tjänster

89 §

Om importören är någon annan än en näringsidkare *eller en juridisk person som intagits i registret över skattskyldiga*, är skattegrunden för skatten på ett datamedium och ett därpå lagrat ADB-specialprogram det sammanlagda värdet av datamediet och ADB-specialprogrammet.

123 §

Med *etableringsstat* avses den stat där näringsidkaren har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* eller har ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

131 §

En näringsidkare har rätt att få återbäring för den skatt som inkluderats i ett förvärv av en vara eller tjänst, om förvärvet har samband med

1) verksamhet som är skattefri enligt 56 eller 58 §, 59 § 4 punkten, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e eller 72 h §,

2) försäljning av finansiella tjänster enligt 41 §, av försäkringstjänster enligt 44 § eller av sedlar och mynt som enligt 59 § 1 punkten är skattefria, om köparen är en näringsidkare som varken har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* eller har ett fast driftställe i gemenskapen eller om försäljningen har direkt samband med varor avsedda att exporteras utanför gemenskapen,

3) verksamhet för vilken köparen är skattskyldig enligt 8 a—8 c §, eller

4) försäljning som sker utomlands, om denna hade medfört skattskyldighet eller berättigat till återbäring enligt 1—3 punkten, om verksamheten hade bedrivits i Finland.

12 a kap.

Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

En särskild ordning som ska tillämpas på skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen

133 d §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen har rätt att använda den i detta kapitel avsedda särskilda ordningen, om den skattskyldige säljer elektroniska tjänster till någon annan än en näringsidkare och överlåter tjänsten till köparens permanenta driftställe inom gemenskapen eller i det fall att tjänsten inte överlåts till ett permanent driftställe, om köparens hemort finns inom gemenskapen.

Med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen avses en näringsidkare som inte har hemort eller fast driftställe inom gemenskapen och som inte med stöd av artikel 214 i rådets direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan mervärdesskattedirektivet, är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen.

Den särskilda ordningen tillämpas på all i 1 mom. avsedd försäljning när säljaren är en skattskyldig som använder ordningen. Detta tillämpas dock inte på försäljning till juridiska personer som finns i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare.

Bestämmelserna i 9 § 1 mom. ska inte tillämpas på ovan i 1 mom. avsedd försäljning till juridiska personer som inte är näringsidkare och som inte finns i registret över mervärdesskattskyldiga, när säljaren är en skattskyldig som tillämpar den särskilda ordningen.

133 e §

133 d §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 e—133 j §, om den skattskyldige säljer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster till någon annan än en näringsidkare som är etablerad inom gemenskapen eller är bosatt eller stadigvarande vistas inom gemenskapen.

133 e §

Med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen avses vid tillämpning av detta kapitel en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen och som inte med stöd av artikel 214 i mervärdesskattedirektivet är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Med *registreringsmedlemsstat* avses den medlemsstat som en skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen kontaktar för att anmäla när verksamhet enligt 133 d § inleds i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den medlemsstat där elektroniska tjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedirektivet.

133 f §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer Finland som registreringsmedlemsstat ska på elektronisk väg till Skatteförvaltningen göra anmälan om att i 133 d § avsedd verksamhet inleds.

Skatteförvaltningen ska på elektronisk väg underrättas om ändringar av de uppgifter som lämnats i inledningsanmälan samt om att verksamheten upphör eller ändras så att den skattskyldige inte längre är berättigad att använda den särskilda ordningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i anmälan om att verksamheten inleds samt om sättet för att lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer en annan medlemsstat än Finland som registreringsmedlemsstat samt som är skyldig att betala skatt till Finland, skall iakttä motsvarande bestämmelser som tillämpas i registreringsmedlemsstaten.

133 g §

En i 133 f § 1 mom. avsedd skattskyldig införs i ett identifieringsregister och tilldelas ett individuellt identifieringsnummer. Skatteförvaltningen meddelar på elektronisk väg den skattskyldige identifieringsnumret.

En i 1 mom. avsedd skattskyldig avregistreras, om

1) den skattskyldige meddelar att han inte längre utför elektroniska tjänster,

2) det på annat sätt kan antas att den skattepliktiga verksamheten har upphört,

Som *identifieringsmedlemsstat* anses vid tillämpning av den särskilda ordningen enligt 133 d § den medlemsstat som en skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen kontaktar för att anmäla när verksamhet enligt 133 d § inleds.

Med *konsumtionsmedlemsstat* avses den medlemsstat där radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedirektivet.

133 f §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer Finland som identifieringsmedlemsstat ska på elektronisk väg till Skatteförvaltningen göra anmälan om att verksamhet som avses i 133 d § inleds.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och som väljer en annan medlemsstat än Finland som identifieringsmedlemsstat samt som är skyldig att betala skatt till Finland, ska iakttä motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 g §

En i 133 f § 1 mom. avsedd skattskyldig införs i ett identifieringsregister och tilldelas ett individuellt identifieringsnummer. Skatteförvaltningen meddelar på elektronisk väg den skattskyldige identifieringsnumret.

En skattskyldig avregistreras, om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre utför radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster,

2) det på annat sätt kan antas att den skattepliktiga verksamheten har upphört,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller

3) han inte längre uppfyller kraven för att få använda den särskilda ordningen, eller

4) han ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och har valt en annan medlemsstat än Finland som registreringsmedlemsstat samt som av denna anledning införts i denna medlemsstats identifieringsregister skall också införas i det register som avses i 1 mom.

Skatteförvaltningen underrättar på elektronisk väg en i 1 mom. avsedd skattskyldig om registrering som avses i denna paragraf, om avregistrering och om att vederbörande, med avvikelse från anmälan, inte införts i registret eller inte avregistrerats.

133 h §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och vars registreringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod oberoende av om elektroniska tjänster har sålts under skatteperioden eller inte. Deklarationen ska avges till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen skall uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,
2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt skall betalas, det totala värdet, utan skatt, på de elektroniska tjänsterna under skatteperioden, motsvarande totala skattebelopp och den skattesats som skall tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som skall betalas.

Skatteperioden för en i 1 mom. avsedd skattskyldig är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration skall avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

Skattedeklaration skall avges i euro. Om försäljningen har skett i annan valuta, skall i deklarationen användas växelkursen för skatteperiodens sista dag. Omräkningen skall gö-

kraven för att få använda den särskilda ordningen, eller om

4) den skattskyldige ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och har valt en annan medlemsstat än Finland som identifieringsmedlemsstat samt som av denna anledning har införts i denna medlemsstats identifieringsregister ska också införas i det register som avses i 1 mom.

133 h §

En skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om *radio- och televisionssändningar*, elektroniska tjänster *eller teletjänster* har sålts under skatteperioden eller inte. Deklarationen ska avges till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,
2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet, utan skatt, på *radio- och televisionssändningarna*, de elektroniska tjänsterna *och teletjänsterna* under skatteperioden, *de motsvarande totala skattebeloppen fördelade på skattesatser* och den skattesats som ska tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration ska avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ras enligt de växelkurser som Europeiska centralbanken offentliggör för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, enligt växelkurserna nästa dag då de offentliggörs.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om sättet för att avge de elektroniska deklarationer som avses i 1 mom.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland skall i fråga om skatt som skall betalas till Finland iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i registreringsmedlemsstaten.

133 i §

Det i 133 h § 2 mom. 3 punkten avsedda sammanlagda beloppet av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska betalas av en skattskyldig som avses i 133 h § 1 mom. senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden. I samband med betalningen ska hänvisning göras till den skattedeklaration som utgör grund för betalningen. Skatten ska betalas till ett bankkonto i euro som Skatteförvaltningen bestämmer.

133 k §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen skall ha tillräckligt detaljerad bokföring över den affärsverksamhet som omfattas av ordningen för att konsumtionsmedlemsstaten skall kunna fastställa riktigheten av den skattedeklaration som avses i 133 h §.

På begäran ska i 1 mom. avsedda uppgifter på elektronisk väg ställas till Skatteförvaltningens förfogande, om Finland är registreringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur elektroniska uppgifter ska lämnas.

Uppgifterna skall förvaras tio år från utgången av det kalenderår då affärstransaktionen genomfördes.

133 i §

Det i 133 h § 2 mom. 3 punkten avsedda sammanlagda beloppet av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska betalas av en skattskyldig som avses i 133 h § 1 mom. senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

Särskilda ordningar för skattskyldiga som är etablerade i en annan gemenskapsstat än konsumtionsmedlemsstaten

133 k §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har rätt att använda den särskilda ordning som avses i denna paragraf och i 133 l—133 q §, om den skattskyldige säljer radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster till andra än näringsidkare som är etablerade i konsumtionsmedlemsstaten eller som är bosatta eller stadigvarande vistas i konsumtionsmedlemsstaten.

133 l §

Om inte annat bestäms i detta kapitel, iaktas bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. i tillämpliga delar i fråga om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller en skattskyldig vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland till den del det är fråga om skatt som skall betalas till Finland.

133 m §

Bestämmelserna i 13 kap. om periodisering tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland till den del det är fråga om skatt som skall redovisas till en annan medlemsstat.

133 l §

*Med **skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten** avses en näringsidkare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen men som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i konsumtionsmedlemsstaten.*

*Som **identifieringsmedlemsstat** betraktas vid tillämpning av en särskild ordning som avses i 133 k § den medlemsstat där den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller, om den skattskyldige inte är bosatt eller stadigvarande vistas inom gemenskapen, den medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe.*

För en skattskyldig som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet inom gemenskapen men har flera fasta driftställen där, ska identifieringsmedlemsstaten vara den medlemsstat där det fasta driftställe är beläget i fråga om vilket den skattskyldige anmäler att den kommer att använda denna särskilda ordning. Den skattskyldige ska vara bunden av detta beslut för det aktuella kalenderåret samt för de två därpå följande kalenderåren.

*Med **konsumtionsmedlemsstat** avses den medlemsstat där radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster utförs enligt artikel 58 i mervärdesskattedirektivet.*

133 m §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska elektroniskt göra en anmälan till Skatteförvaltningen om inledande av verksamhet som avses i 133 k §.

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland samt som ska betala skatt till Finland, ska iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

133 n §

Bestämmelserna i 147 § 1 mom. om betalning av skatt tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra sådana avdrag som avses i 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet hänföras till följande skatteperioder. Skatteförvaltningen återbär efter räkenskapsperiodens utgång på ansökan eller på basis av någon annan inlämnad utredning den skatt som inte avdragits för räkenskapsperioden. Om den skattskyldige efter räkenskapsperiodens utgång har fått den oavdragna skatten som återbäring, får den inte dras av under följande räkenskapsperioder.

133 o §

Skatteförvaltningen handlägger ärenden angående skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

133 n §

En skattskyldig som avses ovan i 133 m § 1 mom. ska i fråga om försäljningar inom ramen för den särskilda ordningen införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §. Det individuella identifieringsnummer ska användas som tidigare tilldelats den skattskyldige för fullgörande av dennes förpliktelser i anslutning till skattskyldigheten.

En skattskyldig som avses i 1 mom. ska utslutas från den särskilda ordningen om

1) den skattskyldige meddelar att den inte längre tillhandahåller radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster

2) det annars kan antas att den skattskyldiges verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen har avslutats,

3) den skattskyldige inte längre uppfyller kraven för användning av den särskilda ordningen, eller om

4) den skattskyldige ständigt bryter mot reglerna i den särskilda ordningen.

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan medlemsstat än Finland ska införas i det identifieringsregister som avses i 133 g § 1 mom. för försäljningar i Finland inom ramen för den särskilda ordningen. Som individuellt identifieringsnummer används det identifieringsnummer för mervärdesskatt som den skattskyldige tilldelats av identifieringsmedlemsstaten.

133 o §

En skattskyldig som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är Finland ska på elektronisk väg avge skattedeklaration för varje skatteperiod, oberoende av om den skattskyldige under skatteperioden har eller inte har sålt radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster. Deklarationen ska avges till Skatteförvaltningen.

I skattedeklarationen ska uppges

1) den skattskyldiges identifieringsnummer,

2) specificerat för varje konsumtionsmedlemsstat där skatt ska betalas, det totala värdet, exklusive skatt, på de elektroniska tjänst-

terna och teletjänsterna under skatteperioden, de motsvarande totala skattebeloppen fördelade på skattesatser och den skattesats som ska tillämpas,

3) det sammanlagda beloppet av de i 2 punkten avsedda skatter som ska betalas.

Om den skattskyldige utöver ett fast driftställe i Finland dessutom någon annanstans i gemenskapen har ett eller flera driftställen där tjänster tillhandahålls, ska i skattedeklarationen dessutom för varje konsumtionsmedlemsstat uppges totalvärdet av tjänsterna inom ramen för den särskilda ordningen områdesvis för varje sådan medlemsstat där den skattskyldige har ett fast driftställe, samt identifieringsnumret för varje driftställe.

Skatteperioden för en skattskyldig som avses i 1 mom. är ett kalenderkvartal. Skattedeklaration ska avges senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 p §

Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt 165 § om sammandragsdeklaration tillämpas på skattedeklarationen från en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

133 q §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen införs inte i det i 172 § avsedda registret över mervärdesskattskyldiga.

133 p §

En skattskyldig som avses i 133 o § 1 mom. ska betala det sammanlagda skattebelopp som enligt 133 o § 2 mom. 3 punkten ska redovisas för en skatteperiod senast den 20 dagen i den kalendermånad som följer efter skatteperioden.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland ska i fråga om skatt som ska betalas till Finland iaktta motsvarande bestämmelser som tillämpas i identifieringsmedlemsstaten.

133 q §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i Finland, får inte göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med skattepliktig verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen, om inte något annat föreskrivs i 2 mom. Däremot har den skatt-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna i 175 § 1 mom. om under rättelse till skattskyldiga om registreringsåtgärder tillämpas inte på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

skyldige, trots vad som föreskrivs i 122 § 1 mom., rätt till återbäring enligt 122 §.

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige måste registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses i 162 § göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.

Rätten till återbäring och till avdrag enligt 2 mom. gäller endast skatt som med stöd av bestämmelserna i 10 kap. hade kunnat dras av om den skattskyldige skulle ha varit skyldig att betala skatt för sin verksamhet enligt lagens allmänna bestämmelser.

133 r §

Bestämmelserna i 19 kap. om påförande av skatt tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som skall betalas till en annan medlemsstat.

Bestämmelserna i 182 § om skatteförhöjning kan dock tillämpas på en skattskyldig som avses i 1 mom.

(upphävs)

133 s §

Skatteförvaltningen ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat och som ska betalas till Finland.

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom. utan att den påförts, ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.

(upphävs)

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

133 t §

(upphävs)

Bestämmelserna i 20 kap. om handledning och förhandsavgörande tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som skall betalas till en annan medlemsstat.

133 u §

(upphävs)

Har en skattskyldig som använder den särskilda ordningen uppgett den skatt som för en skatteperiod skall redovisas till Finland till för högt belopp, återbärs den överbetalda skatten till den skattskyldige på ansökan eller på basis av annan utredning. Skatten kan återbäras senast det tredje kalenderåret efter utgången av det kalenderår för vilket den skattskyldige har uppgett skatten till för högt belopp eller också senare på yrkande som den skattskyldige framställt senast vid nämnda tidpunkt.

Vid tillämpningen av 133 n, 133 v, 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågavarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anföras redan under kalenderåret.

133 v §

(upphävs)

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Röntan löper från betalningsdagen för skatten. På skatt som avses i 133 n § 2 mom. i denna lag löper röntan från utgången av den andra kalendermånaden efter räkenskapsperioden.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

133 x §

Bestämmelserna i 209 a § om skyldighet att ge faktura tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars registreringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

(upphävs)

133 y §

Bestämmelserna i 218 § om mervärdesskatteförseelse tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen, om han trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h eller 133 k §.

(upphävs)

Gemensamma procedurbestämmelser

134 §

Skatt som skall betalas på försäljning och skatt som skall avdras periodiseras till en kalendermånad enligt vad som stadgas i detta kapitel.

134 §

Den särskilda ordningen ska tillämpas på all försäljning som avses i 133 d eller 133 k § när säljaren är en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. Den ska dock inte tillämpas på försäljning till juridiska personer som har införts i registret över mervärdesskatteskyldiga men som inte är näringsidkare.

Bestämmelserna i 9 § 1 mom. ska inte tillämpas på försäljning som avses i 133 d eller 133 k § till juridiska personer som inte är näringsidkare och som inte är införda i registret över mervärdesskattskyldiga, när säljaren är en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

134 a §

Skatteförvaltningen ska på elektronisk väg underrättas om ändringar i de uppgifter som lämnats i inledningsanmälan samt om att verksamheten upphör eller ändras så att den skattskyldige inte längre är berättigad att använda den särskilda ordningen.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i anmälan om att verksamheten inleds samt om sättet att lämna inledningsanmälan och de uppgifter som avses i 1 mom.

134 b §

Skatteförvaltningen underrättar på elektronisk väg en skattskyldig som avses i 133 g § 1 mom. och 133 n § 1 mom. om registrering och avregistrering samt om att den skattskyldige, med avvikelse från anmälan, inte har registrerats eller avregistrerats.

134 c §

Skattedeklaration ska avges i euro. Om försäljningen har skett i annan valuta ska i deklarationen användas växelkursen för skatteperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som Europeiska centralbanken offentliggör för den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, enligt växelkurserna nästa dag då de offentliggörs.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur deklarationer ska avges enligt 133 h och 133 o §.

134 d §

I samband med betalningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod ska hänvisning göras till den skattedeklaration som utgör grund för betalningen. Skatten ska betalas till ett bankkonto i euro som Skatteförvaltningen bestämmer.

134 e §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska ha tillräckligt detaljerad bokföring över affärsverksamhet inom ramen för ordningen, för att konsumtionsmedlemsstaten ska kunna fastställa riktigheten av den skattedeklaration som avses i 130 h och 133 o §.

På begäran ska uppgifterna på elektronisk väg ställas till Skatteförvaltningens förfogande, om Finland är identifieringsmedlemsstat eller konsumtionsmedlemsstat. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om hur elektroniska uppgifter ska lämnas.

Uppgifterna ska förvaras i tio år från utgången av det kalenderår då affärstransaktionen genomfördes.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. i tillämpliga delar iaktas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 g §

Bestämmelserna i 13 kap. om periodisering ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del som det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

134 h §

Bestämmelserna i 147 § 1 mom. om betalning av skatt ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen inte kan göra avdrag enligt 78 § till fullt belopp när den skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod beräknas, ska det oavdragna beloppet återbäras till den skattskyldige.

134 i §

Skatteförvaltningen handlägger ärenden angående skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 j §

Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt i 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt i 165 § om sammandragsdeklaration ska tillämpas på skattedeklarationer från skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 k §

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 §.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten och vars identifieringsmedlemsstat är någon annan stat än Finland, ska inte införas i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

Bestämmelserna i 175 § 1 mom. om under rättelse till skattskyldiga om registreringsåtgärder ska inte tillämpas på skattskyldiga som avses i 1 eller 2 mom.

134 l §

Bestämmelserna i 19 kap. om påförande av skatt ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.

134 m §

Skatteförvaltningen ger en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ett meddelande om obetald skatt som denne har deklarerat och som ska betalas till Finland.

På skatt som avses i 1 mom. ska tillämpas vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om förpliktelser som baserar sig på en periodskattedecklaration.

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen betalar skatt som ska redovisas till Finland för en skatteperiod efter den tid som föreskrivs i 133 i § 1 mom. eller 133 p § 1 mom. utan att den påförts, ska den skattskyldige i samband med skattebetalningen betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalats utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalt skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för den.

Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.

134 n §

Bestämmelserna i 20 kap. om handledning och förhandsavgörande ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till en annan medlemsstat.

134 o §

Om en skattskyldig som använder den särskilda ordningen har uppgett den skatt som för en skatteperiod ska redovisas till Finland till ett för högt belopp, ska den överbetalda skatten återbäras till den skattskyldige på ansökan eller på basis av annan utredning. Skatten kan återbäras senast det tredje kalenderåret efter utgången av det kalenderår för vilket den skattskyldige har uppgett skatten till ett för högt belopp eller också senare, på yrkande som den skattskyldige har framställt senast vid nämnda tidpunkt.

Vid tillämpningen av 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågasvarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anföras redan under kalenderåret.

134 p §

Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som använder den särskilda ordningen ska betalas utan dröjsmål.

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

134 q §

Bestämmelserna i 209 b § om skyldighet att ge faktura tillämpas inte på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som ska redovisas till en annan medlemsstat.

134 r §

*Bestämmelserna i 218 § 3 mom. om mer-
värdesskatteförseelse ska tillämpas på en
skattskyldig som använder den särskilda
ordningen, om denne trots uppmaning av
myndighet underlåter att på behörigt sätt
fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h,
133 m, 133 o, 134 a eller 134 e §.*

II AVDELNINGEN

13 kap.

Periodisering

135 §

Skatt på försäljning skall hänföras till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatten har uppstått enligt 15 och 16 §§.

136 §

Under räkenskapsperioden får, i de situationer som avses i 15 § 1 mom. 1 punkten, skatt som enligt 135 § gäller den perioden hänföras till den kalendermånad under vilken köparen har debiterats för den levererade varan eller den utförda tjänsten. Om någon debitering inte sker, får skatten hänföras till den kalendermånad under vilken försäljningspriset eller en del av det har influtit.

150 §

Med näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen avses näringsidkare som varken har hemort eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs inom Gemenskapens territorium.

II AVDELNINGEN

13 kap.

Periodisering

135 §

Skatt som ska betalas på försäljning och gemenskapsinternt varuförvärv, skatt som ska avdras och affärshändelser som ska anmälas periodiseras för redovisning av skatten och anmälan av affärshändelser till en kalendermånad i enlighet med detta kapitel.

135 a §

Skatt på försäljning ska hänföras till den kalendermånad under vilken skyldigheten att betala skatten har uppstått enligt 15 och 16 §.

136 §

Under räkenskapsperioden får, i situationer som avses i 15 § 1 mom. 1 punkten, skatt hänföras till den kalendermånad under vilken köparen har debiterats för den levererade varan eller den utförda tjänsten. Om någon debitering inte sker, får skatten hänföras till den kalendermånad under vilken försäljningspriset eller en del av det har influtit.

150 §

Med näringsidkare som inte är etablerade inom gemenskapen avses vid tillämpning av detta kapitel näringsidkare som inom gemenskapens territorium varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

156 a §

Med *näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat* avses näringsidkare som har hemort eller ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs i en annan medlemsstat än Finland.

156 a §

Med *näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat* avses näringsidkare som i en annan medlemsstat än Finland har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* eller har ett fast driftställe från vilket affärstransaktioner genomförs.

173 a §

Om en utlänning inte har sin hemort eller ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, förutsätter godkännandet av en ansökan som avses i 12 § 2 mom. att det utses ett sådant av Skatteförvaltningen godkänt ombud som har hemort i Finland. Skatteförvaltningen kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

173 a §

Om en utlänning inte har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* eller har ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder samt rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, förutsätter godkännandet av en ansökan som avses i 12 § 2 mom. att det utses ett sådant av Skatteförvaltningen godkänt ombud som har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* i Finland. Skatteförvaltningen kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

188 a §

På skatt som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration.

188 a §

På skatt som avses ovan i 1 mom. tillämpas vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration.

209 a §

Om säljaren överläter varor eller utför tjänster på ett fast driftställe som finns i Finland, eller då varorna inte överläts eller tjänster

209 a §

På faktureringen ska tillämpas 209 b—209 g också i situationer som avses i 3 mom., då säljaren levererar varor eller tjänster från

terna inte utförs på ett fast driftställe om säljarens hemort är i Finland, tillämpas 209 b—209 g § på faktureringen också i de situationer som anges i 3 mom.

Med avvikelse från det som bestäms i 1 mom. tillämpas 209 b—209 g § inte på försäljning som utförs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och det är säljaren som gör upp fakturan för försäljningen. Säljaren är etablerad i en annan medlemsstat om han överlåter varor eller utför tjänster på ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat eller om överlåtelsen av varor eller utförandet av tjänster inte sker på ett fast driftställe och säljarens hemort är i en annan medlemsstat.

ett fast driftställe i Finland eller då varorna eller tjänsterna inte levereras från ett fast driftställe, om säljaren *har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* i Finland,

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. ska 209 b—209 g § inte tillämpas på försäljning som utförs i Finland av en säljare som etablerat sig i en annan medlemsstat, om köparen med stöd av 2 a eller 9 § är skattskyldig för försäljningen och det är säljaren som gör upp fakturan för försäljningen. En säljare anses vara etablerad i en annan medlemsstat om säljaren levererar varor eller tjänster från ett fast driftställe som är beläget i en annan medlemsstat eller om leveransen av varor eller tjänster inte sker från ett fast driftställe och säljaren *har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* i en annan medlemsstat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag ska tillämpas då skyldigheten att betala skatt uppkommer efter att lagen trätt i kraft.

2.

Lag**om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 6 a § 1 och 2 mom., 7 och 14 §, 24 § 3 mom., mellanrubriken före 25 b §, 25 b § och, 25 c § 1 och 3 mom. samt 25 d och 25 e §,

av dem 6 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1393/2010, 7 § i lag 888/2009, 24 § 3 mom. i lag 586/1997, mellanrubriken före 25 b §, 25 b §, 25 c § 1 och 3 mom. samt 25 d och 25 e § i lag 972/2002, som följer:

Gällande lydelse

6 a §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, har de sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har sin hemort i landskapet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, har den sålts i landskapet Åland om köparen de facto förbrukar den i landskapet. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i landskapet Åland, om köparen har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna överläts. Om varorna inte överläts till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon an-

Föreslagen lydelse

6 a §

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i landskapet Åland om den skattskyldiga återförsäljaren har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna levereras. Om varorna inte levereras till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast driftställe någon annanstans, anses de ha sålts i landskapet om den skattskyldiga återförsäljaren har *etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* i landskapet.

Då el, sådan gas som levereras genom ett naturgasnät som finns inom unionens territorium eller genom ett nät som är anslutet till ett sådant naturgasnät samt värme och kyla som levereras genom ett nät för värme och kyla inte säljs till en skattskyldig återförsäljare, anses den ha sålts i landskapet Åland om köparen de facto konsumerar den i landskapet. Om köparen de facto inte konsumerar varorna eller en del av dem, anses de icke-konsumerade varorna ha konsumerats i landskapet Åland, om köparen har ett fast driftställe i landskapet till vilket varorna levereras. Om varorna inte levereras till ett fast driftställe i landskapet Åland eller till ett fast

nanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i landskapet Åland om köparen har sin hemort i landskapet.

driftställe någon annanstans, anses köparen ha konsumerat varorna i landskapet om köparen *har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* där.

7 §

Vid tillämpning av 69 h och 69 i § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte ligga utanför gemenskapen.

Trots vad som föreskrivs i 66 § i mervärdesskattelagen ska de tjänster som avses i 69 h § 2 mom. och 69 i § i den lagen anses vara sålda i Finland även då

1) säljarens fasta driftställe från vilket tjänsten överläts eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i en annan medlemsstat,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överläts till köparens permanenta driftställe i landskapet Åland eller, om tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, köparens hemort finns i landskapet Åland.

Trots vad som föreskrivs i 66 § i mervärdesskattelagen ska tjänster som avses i 69 i § i den lagen inte anses vara sålda i Finland då

1) säljarens fasta driftställe från vilket tjänsten överläts eller, om tjänsten inte överläts från ett fast driftställe, säljarens hemort finns i landskapet Åland,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten överläts till köparens permanenta driftställe i en annan medlemsstat eller, om tjänsten inte överläts till ett permanent driftställe, köparens hemort finns i en annan medlemsstat.

14 §

Vad som stadgas i 70 b § 1 mom. mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara i landskapet Åland säljs till en passagerare med hemort i en annan stat och då varan förs ut från landskapet Åland.

Vad som stadgas i 70 b § 1 mom. mervärdesskattelagen tillämpas inte när köparen har

7 §

Vid tillämpning av 69 h § i mervärdesskattelagen anses landskapet Åland inte ligga utanför gemenskapen.

Trots vad som föreskrivs i 66 § i mervärdesskattelagen ska tjänster som avses i 69 h § 2 mom. i den lagen anses vara sålda i Finland även då

1) säljarens fasta driftställe från vilket tjänsten levereras eller, om tjänsten inte levereras från ett fast driftställe, säljaren *har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* i en annan medlemsstat,

2) köparen är någon annan än en näringsidkare, och

3) tjänsten levereras till en köpare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i landskapet Åland eller är bosatt eller stadigvarande vistas i landskapet.

14 §

Vad som föreskrivs i 70 b § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska tillämpas också då en vara i landskapet Åland säljs till en passagerare som är bosatt *eller stadigvarande vistas* i en annan stat och då varan förs ut från landskapet Åland.

Vad som föreskrivs i 70 b § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas när kö-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sin hemort i landskapet Åland.

Vad som stadgas i 70 b § 2 mom. mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara eller en grupp av varor säljs

1) i landskapet Åland till en person som har sin hemort någon annanstans i Finland eller i Sverige eller Danmark och varorna förs ut från landskapet Åland till en annan del av landet eller förs in till Sverige eller Danmark, eller

2) i en annan del av landet till en person som har sin hemort i landskapet Åland och varorna förs in till landskapet.

24 §

Bestämmelserna i 131 § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas inte när köparen är en näringsidkare med hemort eller fast driftställe i landskapet Åland, om inte försäljningen har direkt samband med varor som skall föras ut ur gemenskapen eller det inte är fråga om sådan försäljning som avses i 2 mom.

En särskild ordning för elektroniska tjänster

25 b §

Utan hinder av 133 d § 1 mom. mervärdesskattelagen tillämpas den i lagens 12 a kap. avsedda särskilda ordningen även då en skattskyldig som använder denna ordning säljer elektroniska tjänster till andra än näringsidkare och överlåter tjänsterna till köparens permanenta driftställe i landskapet Åland eller, om tjänsterna inte överlåts till ett permanent driftställe, då köparens hemort är i landskapet.

Med avvikelse från 1 mom. och utan hinder av 133 h § 5 mom. och 133 i § 2 mom. mervärdesskattelagen skall en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars

paren är bosatt *eller stadigvarande vistas* i landskapet Åland.

Vad som föreskrivs i 70 b § 2 mom. i mervärdesskattelagen ska tillämpas också då en vara eller en grupp av varor säljs

1) i landskapet Åland till en person som är bosatt *eller stadigvarande vistas* någon annanstans i Finland eller i Sverige eller Danmark och varorna förs ut från landskapet Åland till en annan del av landet eller förs in till Sverige eller Danmark, eller

2) i en annan del av landet till en person som är bosatt *eller stadigvarande vistas* i landskapet Åland och varorna förs in till landskapet.

24 §

Bestämmelserna i 131 § 1 mom. 2 punkten i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas när köparen är en näringsidkare *som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* eller har ett fast driftställe i landskapet Åland, om inte försäljningen har direkt samband med varor som ska föras ut ur gemenskapen eller om det inte är fråga om sådan försäljning som avses ovan i 2 mom.

Särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

25 b §

Trots vad som föreskrivs i 133 d och 133 k § i mervärdesskattelagen ska *den särskilda ordning* som avses i lagens 12 a kap. tillämpas också då en skattskyldig som använder denna ordning säljer *radio- och televisionssändningar*, elektroniska tjänster *eller teletjänster* till andra än näringsidkare och överlåter tjänsterna till *en köpare som är etablerad* i landskapet Åland eller som är bosatt *eller stadigvarande vistas* i landskapet. *Detta ska dock inte tillämpas på en sådan särskild ordning som avses i 133 k § i mervärdesskattelagen, då den i 133 l § avsedda identifieringsmedlemsstaten är Finland.*

Med avvikelse från 1 mom. och trots vad som föreskrivs i 133 h § 4 mom., 133 i § 2 mom., 133 o § 5 mom. och 133 p § 2 mom.

registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland i fråga om försäljning som avses ovan i 1 mom. särskilt avge i 133 h § mervärdesskattelagen avsedd deklaration och betala i 133 i § i nämnda lag avsedd skatt till Finland.

Vid tillämpning av 133 e § 2 mom. mervärdesskattelagen på situationer som avses ovan i 1 mom. anses Finland vara konsumtionsmedlemsstat.

25 c §

Den omständighet att en skattskyldig är införd i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § mervärdesskattelagen utgör inte hinder för tillämpning av den i 12 a kap. mervärdesskattelagen avsedda särskilda ordningen, om den skattskyldiges hemort eller fasta driftställe är i landskapet Åland och om han inte inom det övriga Finlands territorium bedriver sådan affärsverksamhet för vilken en näringsidkare som är etablerad i ett land utanför gemenskapen skall införas i nämnda register.

Bestämmelserna i 133 q § mervärdesskattelagen tillämpas inte på en skattskyldig som avses ovan i 1 mom.

25 d §

Utan hinder av 25 b § tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. mervärdesskattelagen inte på elektroniska tjänster som säljs till en i 25 b § 1 mom. avsedd köpare som är etablerad i landskapet, om säljaren är en skattskyldig vars hemort eller fasta driftställe är i landskapet Åland och vars registreringsmedlemsstat är en annan stat än Finland.

25 e §

Utan hinder av 25 b § 1 mom. ovan och 133 j § mervärdesskattelagen har en skatt-

skyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan medlemsstat än Finland, i fråga om försäljning som avses i 1 mom. särskilt avge deklaration enligt 133 h eller 133 o § i mervärdesskattelagen och betala skatt enligt 133 i eller 133 p § i nämnda lag till Finland.

Vid tillämpning av 133 e § 3 mom. och 133 l § 4 mom. i mervärdesskattelagen på situationer som avses i 1 mom. anses Finland vara konsumtionsmedlemsstat.

25 c §

Den omständighet att en skattskyldig är införd i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § i mervärdesskattelagen utgör inte hinder för tillämpning av den särskilda ordning som avses i 133 d § i mervärdesskattelagen, om den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland och om den skattskyldige inte inom det övriga Finlands territorium bedriver affärsverksamhet för vilken en näringsidkare som är etablerad i ett land utanför gemenskapen ska införas i nämnda register.

Bestämmelserna i 134 k § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas på skattskyldiga som avses ovan i 1 mom.

25 d §

Trots vad som föreskrivs i 25 b § ska de särskilda ordningar som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen inte tillämpas på radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster eller teletjänster som säljs till en köpare som avses i 25 b § 1 mom. och är etablerad i landskapet Åland, om säljaren är en skattskyldig som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet eller någon annanstans i Finland och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland.

25 e §

Trots vad som föreskrivs i 25 b § 1 mom. i denna lag och 133 j § mervärdesskattelagen

Gällande lydelse

skyldig som använder den särskilda ordningen och vars hemort eller fasta driftställe är i landskapet Åland rätt till avdrag enligt 10 kap. mervärdesskattelagen.

Föreslagen lydelse

har en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och *har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet* eller har ett fast driftställe i landskapet Åland rätt till avdrag enligt 10 kap. i mervärdesskattelagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lag ska tillämpas då skattskyldigheten inträder efter att lagen trätt i kraft.